

SAYI: 112944 2003/02 FİYATI: 2.500.000

HAYAT GERİYE ADIM ATMAZ

Dr. Refet Kayserilioğlu

YENİ YIL ÜZERİNE ÇEŞİTLEMELER

Güngör Özyiğit

SORULARLA RUHSAL OLAYLAR

Özenc Kayserilioğlu

Evlilikleri kurtarabilecek bir soru!

Çeviren: Belgin Tanaltay

Aylık Kültürel ve
Siyasi Dergi

Cilt: 35
Şubat 2003
Sayı: 410

SEVGİ YAYINLARI
TİC. LTD. ŞTİ.

adına
Sahibi ve Genel Yayın
Müdürü
Dr. Refet Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Özenç Kayserilioğlu
Hale Ürkmezgil

Haberleşme Sorumlusu:
Kazım Erdemoğlu
212 - 250 42 42

Okur - Abone İlişkileri:
Kazım Erdemoğlu
212 - 252 85 85

Yönetim Yeri:
Aydede Caddesi
Kıvılcım Apt. No.4/5
80090 Taksim, İSTANBUL
212 - 250 42 42

Yazışma Adresi:
SEVGİ DÜNYASI
P.K.471-Beyoğlu, 80090
İSTANBUL

**Mizampaj ve
Teknik Danışman:**
Hale Ürkmezgil

Dizgi:
Özenç Dizgi

Baskı:
Anka Basım
212 - 629 01 83

Fiyatı: 2.500.000 TL.
Yıllık Abone:
30.000.000
Yurt Dışı: 35.000.000 TL.

İ Ç İ N D E K İ L E R

Sevgili Dostlar

Dr. Refet Kayserilioğlu 1

Hayat Geriye Adım Atmaz

Dr. Refet Kayserilioğlu 2

Yeni Yıl Üzerine Çeşitlemeler

Güngör Özyiğit 8

Esinler

Olgay Göksel 11

Sorularla Ruhsal Olaylar

Özenç Kayserilioğlu 12

Saflığa Teslim Olmak

Nadide Kılıç 15

Kendime Mektuplar

Nelda Bayraktar 18

Silver Birch

Çev: Arın İnan 20

İnternette

.....24

İki Yaşam Arasında

Çev: Arın İnan 26

Işığın Hazinesi

Nelda Bayraktar.....31

Çocuklarla El Ele

Nadide Kılıç 35

Bilseydim!..

Zehra İskender 37

Aristo'dan Seçme Öğütler

Güngör Özyiğit 39

Evlilikleri Kurtarabilecek bir Soru

Çeviren: Belgin Tanaltay.....42

Resim Sevgisi

Şükran Duruer 44

Hayatımız Mizah

Güngör Özyiğit 47

Sevgili Dostlar

İnsanı insan kurtaracak, insan insana yâr olacak, destek olacak, güç olacaktır. Yaratan'ın insandan beklediği ilk ve en büyük görev, insan kardeşini hayra çekmesidir. En büyük ibadet de budur. İnsanların hepsi kardeşler ve bir kader birliği içindedirler. İyide, doğrudan olanların, yükselme basamağından üste çıkanların görevi, geride olan, geride kalan kardeşlerinin elinden tutmak, onları Yaratan'a giden yolda yürütmektir. Böyle bir hizmeti yapabilmek için iyi olmak, doğru olmak, çalışmak, bilgide ileri gitmek, en önemlisi sevmek gerekmektedir. Bu hizmet, insanı sevmeden yapılamaz. İnsanı kardeş bilip sevenler, onun için sıkıntıyı, fedakârlığı göze alırlar. İnsanı eksikleriyle, yanlışlarıyla ve üstün yönleriyle olduğu gibi görüp, bağışlayarak, hoş görerek, sabrederek ona iyiliği ve doğru yolu öğretmeye çalışırlar. Hedefi düzeltmek, hayra çekmek olan kişi, sabretmeyi, hoş görmeyi ve bağışlamayı bir zaaf gibi, bir acizlik gibi yapmaz.

Güçlü ve uyanık olan iyiler, yanlışta olanın hatasını, suçunu kabul ettiğini ve bağışlanma dilediğini görürse bir daha tekrar etmeyeceğine emin olursa bağışlar. Yaratan'ın bağışlaması da böyle değil midir?

Dünyada kötüler, kötülükler o kadar çeşitlendi, öylesine teşkilâtlandı ve güçlendi ki iyiler bu duruma bakarak ümitsizliğe düşebilirler. Sonunda iyiliğin, kötülüğü dünyadan silip süpürüp atacağını bilirlerse, iyiler daha cesur olurlar. Kalıcı olan iyilik olacaktır dünyada. Yaratan'ın dileği budur. Çünkü dünyanın varolmasının, dünyadaki tekâmülün sebebi de budur. İyilik kötülükten güçlüdür, iyilik kötülüğü mutlaka yener. Bunun için iyilerin cesur ve uyanık olmaları, iyilikten ve sevgiden asla ayrılmamaları gerekir.

İyiler iyileri bulacak, el ele verecek, kenetlenecek, birbirlerine sahip çıkacaklardır, bu şarttır. İyiler kötülerin metotlarını ne aralarında, ne de kötülere karşı kullanamazlar. Bu onların iyiliklerinin sağlam ve köklü olmasının sonucudur. İyiler, iyilikte birleşenler, kıskançlık, haset, arkadan konuşma, kötülleme gibi kötülerin silâhlarını kullanamazlar.

SEVGİ DÜNYASI siz iyi kardeşlerimize sürekli olarak iyilik yolunu, sizi Yaratan'ımıza götüreceği yolu göstermektedir. SEVGİ DÜNYASI'nı okumakta devam etmeniz, sizin iyi insanlar olduğunuzun apaçık ispatıdır. Çünkü kötü olanlar, bu bilgilerden sıkılırlar, bunalırlar, okumaya devam edemezler.

En Derin Sevgilerimle
Dr. Refet Kayserilioğlu

HAYAT GERİYE ADIM ATMAZ

Dr. Refet Kayseriliolu

NELER NELER DEĞİŞTİ

Şu son asır içinde hem dünyada, hem de ülkemizde ne büyük değişimler yaşandı.. Önce telefon, telgraf, sonra telsiz, sonra radyo ve gramofon, sonra televizyon ve şimdi bilgisayarlar, insan yaşamında nasıl hızlı, nasıl baş döndürücü değişimleri yaşattı. Diğer yandan baskı teknolojisinin süratle değişmesi, taşıma araçlarının hızlı gelişmesi ve okuyan kültürlü zümrenin artması, hem bilgi, hem mal alışverişini artırdı, hem de insanların birbirlerini gittikçe daha iyi tanımalarını sağladı. İlişkiler gittikçe daha da gelişiyor. Şimdi kimi eskiye döndürebilirsiniz?

50-60 sene önce çok az kişide radyo vardı, bir zamanlar gramofon lüks bir eşya idi. Şimdi her evde radyo, TV, hatta VCD, DVD var. Bilgisayar ve İnternet artık yaşamımızda.

Dil değişti, konuşma üslubu değişti, konuşulan konular değişti, düşünceler, dünya görüşleri değişti. Bu arada, iyiye, ileriye doğru olan değişmelerin yanında sapmalar, yozlaşmalar, geriye gitme istekleri de oldu. Osmanlı İmparatorluğu'nun parlak dönemlerinde Arapça ve Farsça kelimeleri kullanmak, konuşmaların arasına o lisanların terkiplerini (kelime birleşme

şekillerini) koymak moda idi. Meselâ birisi diğerinin konuşmasını veya fikrini onaylıyorsa "Hakkı âliniz var mirim" derdi; yani "Çok doğru söylüyorsunuz" veya "Çok haklısınız beyim" derdi. Daha sonra Osmanlı Devleti'nin son zamanları ve Cumhuriyet döneminin ilk zamanları, Fransızca moda oldu. Bonjour'lar (bonjur: günaydın), bonsoir'lar (bonsuar: iyi akşamlar) dönemi geldi.

Cümleler içinde Fransızca kelimeleri kullanmak moda oldu. İkinci Cihan Harbi'nden (İkinci Dünya Savaşı) sonra da İngilizce moda oldu. "Goodby"lar veya "bye bye"lar başladı. Dilimizi Arapça ve Farsça'dan temizlerken Fransızca ve İngilizce kelimeleri doldurduk. Buna uygun olarak örfler, âdetler, alışkanlıklar değişiyor. İyi mi oluyor, kötü mü? Eğer insanları ileri

doğru götürüyor, yükseltiyor, bilgide, sevgide, iyilikte, doğrulukta geliştiriyorsa, üstün insan olmaya doğru götürüyorsa, elbette iyidir.

Ama iş yalnızca şekilde kalıyorsa, gönüller ve zihinler gelişmiyorsa kötüdür. Bir de sadece taklitse, bu arada kendi dilini de bozuyorsa, o zaman kişiliği törpülüyor demektir. Kendine güvenmeyen, başka ülkelerin hayranı, kompleksli birçok insan

Yaşam geriye
adım atmaz.
Daima
daha iyiye,
daha güzele,
daha yararlıya,
daha olguna ve
daha üstüne
doğru gider.

ortalığı kaplıyor demektir. Öyle insanlardan kendini ve ülkesini ileri götürecek davranışlar ve atılımlar beklenemez.

DÜNLE BERABER GİTTİ

Mevlânâ, A. KADİR'İN güzel tercümesi ile "Yeniliğe Doğru" şiirinde bakın nasıl güzel ifade ediyor.

"Her gün bir yerden göçmek ne iyi...

Her gün bir yere konmak ne güzel...

Bulanmadan ve donmadan akmak ne hoş!..

Dünle beraber gitti cancağızım,

Ne kadar söz varsa, düne ait...

Şimdi yeni şeyler söylemek lâzım."

Dünya değişiyor, insanlar değişiyor, zamanla beraber bilgiler, görülecekler, öğrenilecekler artıyor. Düne bağlı kalmak, geçmiş reali-telerden kopama-mak, yeniye ayak uyduramamak elbette iyi değil. Ama burada çok dikkat edilecek bir ince nokta var. Dünden, geçmişten gelen bilgiler, değişmeyecek ana esaslarsa, onlara sırt dönmek olur mu? Mesela hırsızlık, başkasının malına veya hakkına el uzatmak kötüdür. Yalancılık ve ikiyüzlülük kötüdür, geriliktir. Tersine haklara saygılı olmak, doğruluk, dürüstlük iyidir,

üstünlüktür. İşte bunlar dün de doğru idi, bugün de doğru, yarın da doğru olacaktır.

Fakat geçmişten gelen bilgiler, görenekler, gelenekler artık faydalı olmaktan çıkmışsa, gelişmeye ve ilerlemeye engelse, onlara bağlı kalmak hatâdır ve zararlıdır. Düşünmeden, aklı ve mantığı çalıştırıp doğruluğu ve yararlılığı araştırılmadan, bugünkü gerçeklere uyup

u y m a d ı ğ ı n a bakılmadan almak hatâdır. Atalar, eski sevdiklerimiz öyle dediği, öyle yaptığı için yapmak büyük yanlıştır, büyük zarardır.

Örneğin maddeci (materyalist) görüşe sahip bir insanın Allah'ı, ruhu ve ruhsal yaşamı inkâr etmesi, belki eskilerde dinin baskılarından kurtulmak ve bilimle ilerlemek

için gerekliydi ve faydalı idi. Ama günümüzde bir din baskısı yok. Günün şartlarına uymayan, insanı geliştirmeyen bazı tutucu dogmalar da zorla benimsetilmeye çalışılmıyor bugün. Öyleyse günümüzde insanın daha hür düşünmesi, gerçekleri, doğruları daha çok bulması gerekmez mi? Yani bugünün insanı, ne her şeyi inkar eden, manevi değerleri ve gerçekleri reddeden maddeci

zihniyetin esiri olacak ne de herhangi dini veya manevi bir bilgiyi, aklını ve mantığını çalıştırmadan körü körüne kabul edecektir. İnsanın bugün bağlanacağı bilgiler, doğru, yararlı, gerekli ve zorunlu olduğu akılla, mantıkla araştırılarak bulunan bilgiler olacaktır.

Mevlânâ yukarıdaki şiirinde, bulanmadan, donmadan akmanın, gelişmenin, yenilenmenin gerekli olduğunu belirtiyor. İnsanın daha iyisini, daha yenisini, daha güzelini ve daha hakçasını bulması ve onu alıp benimsemesi ne güzel, diyor. Düne ait sözler ve realiteler dünle beraber gitti, onlar değişti, onlar yararlı olmaktan çıktı. Bugün yeni ve daha yararlı şeyleri söylemek lâzım diyor. Yani, güzel, yararlı ve günün şartlarına uyan yeni şeyleri almak ve uygulamak gerekir.

YAŞAM GERİYE ADIM ATMAZ

Nasıl nehir hep ileri gider, varacağı yere doğru akarsa, insan da, insanüstüne giden yolda yürümek, ilerlemek ve yükselmek zorundadır. Yerinde saymak veya geriye gitmek ve gerilemek, zamanla insanı sıkar ve bunaltır. İnsan dünyaya yükselmek için geldiğinden ve içinde de o istek

bulduğundan daima daha iyiye, daha güzele, daha yeniye yönelir. Mutlaka önünü açmak yükselmek, olgunlaşmak, arınma yolunda yürümek zorundadır. İnsanın içinde Yaratıcı'dan gelen bir öz (öz - Ruh), Yaratıcı'nın sevgi cevheri olduğu için, o, kaynağına doğru koşmak eğilimindedir. İnsanı o yoldan alıkoyan, o kaynaktan uzak tutan her şey, insanı er geç bunaltacaktır.

Bunaldıktan sonra, belki insan, hedefine daha hızlı koşmaya başlayacaktır. Yeni bilgilere, gelişmiş zihinleri doyuracak, yükselmiş gönülleri coşturacak yeni bilgilere ve yeni metotlara ihtiyaç vardır.

Eskiden çok faydalı olmuş dinler, oradaki bilgiler bugün birçok düşünen insanı tatmin etmemekte, bazı bilgiler, bazı korkutmalar çocukça

gelmektedir. Bu, aslında iyidir, hayırlıdır, çünkü insanın geliştiğini, artık daha geniş, daha kapsamlı düşünebildiğini gösterir. Bugünün insanına daha yüksek, daha kapsamlı, tüm insanları ve tüm dünyayı kuşatacak, kavrayacak daha üstün bilgileri vermek gerekir. Şüphesiz değişmeyecek ana esaslar vardır Yükselmek için iyilik yapmalı, doğru olmalı, çalışmalı, bilgiyi artırmalı, herkesi ve her varlığı gittikçe daha

**İnsanın bugün
bağlanacağı
bilgiler, doğru,
yararlı, gerekli ve
zorunlu olduğu
akılla, mantıkla
araştırılarak
bulunan bilgiler
olacaktır.**

çok sevmelidir Gönlü arıtmak için de yalandan, haksızlıktan, gıybetten (arkadan kötüleme, dedikodu) uzak durmalı, kızmamalı, kin tutmamalı, nefret etmemelidir. Daha önce bildirilenlerde bu esaslar ve bu hedefler böyle açıkça bildirilmemiştir. İyi, yararlı insan olursanız cennete, kötü ve zararlı insan olursanız cehenneme gidersiniz denmiştir. Burada bir tekâmül gayesi, bir

yükselme ve olgunlaşma hedefi bildirilmiyor. Yaratan'ın katından bildirilen bilgilerin her devrin ihtiyacına, gelişme, olgunluk ve bilgi seviyesine uygun olması gayet doğal değil mi? Aynı esası ve bilgiyi ilkökul seviyesine daha kısıtlı ve sınırlı verirsiniz. Ortaokul seviyesinde o sınır ve kapsam (şümül) genişler. Lise

seviyesinde daha genişler, üniversite seviyesinde daha da genişler. Üniversite üstü eğitimde mastır (master, bilgin, usta) seviyesinde ise bu en geniş, en yüksek seviyesine ulaşır. Aslında bunların hiçbiri yanlış değildir, her seviyedeki bilgiler doğrudur. Ama bir önceki seviyedeki bilgiler, bir sonraki seviyeye göre eksiklidir. İşte işin esası budur.

Siz, üniversite seviyesine gelmiş

insana, ilkökul seviyesindeki bilgileri verir de "Al bunlarla yetin, bunlarla tatmin ol, doğru yolu bul" dersiniz, o, bu bilgilerle yetinemeyeceği için isyana ve inkâra sapacaktır. Bir de o bilgiler saf halinden çıkmış, insan elinde bozulmuş saptırılmışsa, yükselmiş kişiler, o bilgilere iyice isyan edeceklerdir. İşte üç yüzyıl önce bilim adamlarının dini reddedişleri ve dine karşı cephe alışlarının temel

sebebi budur. Üstelik din adamları insanın gelişmesini, bilgisini arttırmasını, yükselmesini engelleyecek zulüm metotlarını (Engizisyon) uygulamışlarsa, isyan ve reddediş elbette daha büyük ve daha yıkıcı olacaktır. Materyalizmin doğuşu, bütün ruhi ve ilâhi değerleri reddediş böyle olmuştur. Bugün yeni nesil,

ruhundaki boşluğu hissetmeye, manevi değerlere ve Yaratan'a yönelmeye başlamıştır. Ama bu dönüş, asırlardır kendini yenileyememiş ve verilisinde de 2000 yıl önceki insanı hedef alan alt seviyede bilgiler olduğu için, bugünün gelişmiş akıllarını ve gönüllerini bir süre sonra tatmin edemeyecektir. Onlar, bugünün seviyesine uygun bilgileri aramaya başlayacaklardır. Yaşam geriye adım atmaz. Daima daha iyiye, daha güzele,

daha yararlıya, daha olguna ve daha üstüne doğru gidecektir.

İNSANIN TIYNETİNDE YENİYİ, ÜSTÜNÜ BULMA ARZUSU VARDIR

“İnsan çabuk bıkar. Aynı şekilde, değişmeden uzayıp gideni kanıksar. Onun için başlangıçta en güzel olan, sonda aynı ise, her şeyini yitirmiştir. Ve bir türlü sabrı beceremez. Çünkü tiynetinde (1) heyecan, çünkü tiynetinde hep yeniyi bulma arzusu vardır da ondan. Ve böyle olduğu için o durmadan alır. Hele bir sabrı, gerçek sabrı, doğru sabrı becerirse, İşte o zaman yükselir. Başta bulduğunu sonda değiştirir, güzelleştirir, kendine ve kardeşlerinin hayrına.” Sözlerindeki gibi insanın tiynetinde yani mayasında yeniyi ve üstünü bulma ve sürekli gelişme isteği vardır.

Ama bulunan yeni, iyi ve yararlı olan geliştirilmiyorsa zamanla eskir, cazibesini kaybeder. Halbuki insanın sabırla, aldığı bilgileri işlemesi, açması, geliştirmesi gerekir. O zaman o bilgiler dallanır, budaklanır, hem o kişiyi geliştirir, hem de onun bulduklarından başkaları yararlanır. Demek ki, aldıklarımızı etraflıca düşünmek, onları eski bilgilerimizle

kıyaslamak, onları geliştirmek ve yeni sonuçlar çıkarmak, o bilgileri iyice hazmetmemizi ve herkese yararlı hale getirmemizi sağlar.

Bilimin gelişmesi de, insanın ilerlemesi de böyle olur. Durmadan bilgileri alanlar, onları ezberleyenler, ama onları incelemeyenler, yeni sonuçlara, yeni bilgilere gidemeyenler gelişemezler, yükselemezler. İşte

**Durmamak,
donmamak için
bir yandan yeni
bilgiler alırken,
bir yandan da
alınanları anlamak,
açıklamak,
geliştirmek ve yeni
sonuçlara, yeni
bilgilere gitmek
gerekıyor.**

durmamak, donmamak için bir yandan yeni bilgiler alırken, bir yandan da alınanları iyice anlamak, açıklamak, geliştirmek ve yeni sonuçlara, yeni bilgilere gitmek gerekiyor. Sonra da onları gönle benimsetmek, uygulamak ve yaşamak gerekiyor. Uygulanmayan ve yaşanmayan bilgi, sadece kafada

malumat olarak durur ve zamanla da unutulur. Uygulama ve yaşama ise, o bilgiden edinilecek yararları en iyi şekilde elde ettikten başka, o bilginin eksikleri görülür, onlar doldurulur, yeni bilgilere doğru yol alınır. İşte gerçek yükselme böyle olur.

1) Tiyet: *Yaratılış, maya, huy*

Yeni Yıl Üzerine Çeşitlemeler

Psikolog Güngör Özyiğit

“Yeni Yıl”lar bir değerlendirme ve yeniden yapılanma fırsatı olmalı bilinçli insanlar için.

Geçmişimizin bugününü, bugünkü davranışlarımızın ise geleceğimizi belirleyeceğini bilmeliyiz.

Öyleyse geçmişin deneyimlerinden damıtıp süzdüğümüz bilgilerle yarına yönelmeliyiz.

O nedente yeni yıla ilişkin olarak basıma yansıyan bu tür uyarıcı ve uyandırıcı değerlendirmeleri, üst düzeyde bir Noel Baba armağanı olarak kabul edebiliriz.

Her yıl seçile gelen “yılın adamı” ve “yılın olayları”nın bizim hayatımızla zerrece ilgisi olmadığına değinen Ali

Kırca, her bireyin kulağına küpe olması gereken şu sözleri yazıyor: “Siz kendi hayatınızın kahramanı olmadıkça ve

sizin yaşadığınız o ufak tefek olaylar sizin hayatınıza damgasını vuran ‘yılın olayları’ olmadıkça bütün seçimler nafiye. Geçen yıl geçtiyse geçti. Hiç değilse gelen yılda kendi hayatınızın kahramanı olmaya bakın. En büyük dostluğu yaşayın. En iyi aşkı ağlınıza takın. En iyi sınavı kazanın. Kendi hayatınızın golünü atın...”

MUTLULUK YANIBAŞINIZDA

Melih Aşık “Açık Pencere” köşesinde mutlu bir yaşamın envanterini çıkarıyor:

- Geçen yılı iyi geçirdiniz mi?
- Sağlıklı olduğunuza hiç sevindiniz mi?
- Hiç gün ışığıyla uyandınız mı?
- Kaç kez güneşin doğuşunu izlediniz?
- Hiçbir neden yokken kaç kişiye hediye aldınız?
- Kaç sabah yolda bir kediyi okşadınız?
- Yeni doğmuş bir bebek parmağınızı sıkıca tuttu mu hiç?
- Ve siz onu kokladınız mı?
- Boylu boyunca çimlere uzandığınız oldu mu?
- Çocukluğunuzdan kalan bir şarkıyı söylediniz mi hiç?
- Kaç kez kuşlara yem attınız?
- Bir çiçeği dalındayken kokladınız mı?
- Eski bir dostunuzu aradınız mı hiç?

Ve iyi bir yılın bunlar gibi küçük şeylere bağlı olduğunu düşündünüz mü? Yeni yılda düşünün. Yayılın çimlerin üzerine.. Acele edin...”

KALEM VE SİLGİ

Hürşit Güneş “Kalem ve Silgi” benzetmesiyle güzelce bezediği yazısıyla yaşamımıza ışık tutuyor:

“İnsan yaşamı ya kaleme benzer ya da silgiye. İz bırakan işler yaptığımızda yaşamımız kaleme benzer. İzleri silmeye çalıştığımızda silgi oluruz. Kalem değerlidir. Hediye olarak verilir. Hattâ hatıra olarak saklanır. Kalemle eser bırakılır. Ve kalemler hep yaşar.

Silgiler ise farklıdır. Silgi hep birilerini, izleri, eserleri silmeye çalışır. Değerli silgi olmaz. Silgi hediye verilemez. Her kullanıldığında hem birilerini yok eder, hem kendini. İşte kalemle silgi arasındaki fark budur.

Silgi sildikçe biter, kalem ise yazıldıkça kalıcılaşır.”

Buna göre yaşamımızda hep kaleme özenmeli, silgiden ise sakınmalı. Ya da onu sadece yanlışları silmek için kullanmalı.

UMUT YİNE İNSANDA

İlhan Selçuk önce karanlık bir dünya tablosu çiziyor:

“İsa zamanında tüm gezegende 100-150 milyon kişi yaşardı. 20. yüzyılın başında bir buçuk milyar nüfusa ulaşıldı.

Bugün altı milyarı aştık.

Doğayı tüketiyoruz.

Amerika, bu tüketimde başı çekiyor;

dünyadaki nüfusun 200 milyonu ABD’de yaşarken, gezegenimizdeki tüketimin neredeyse yarısını ham hum şaralop harcaıveren bu benciller geleceğimizi karartıyorlar.

2002’den 2003’e geçen insanlık, ters kepçe bir dünya düzeninde bir adım daha atıyor.”

Her şeye rağmen insandan umut kesilemeyeceğine değinen Sayın Selçuk geleceğe yönelik iyimserliğini sürdürüyor:

“Bencillerin egemenliğindeki tüketici uygarlığın seçeneği, sencillerin bakışındaki iyimserliktir.

Küreselleşme sürecinin son on yılında ortaya çıkan acı gerçekler, insanların gözünü açmakta olumlu işler gördü.

Yeni yıla girerken iyimserliğimizin nedeni, gezegenimizde yaşayan insanların kendi kendilerini kundaklayıp yok etmek yolundaki gidişata “dur” diyecek kadar akıllarını yitirmemiş olduklarına inancımızdan doğuyor.”

MİNYATÜR DÜNYA

6 milyarlık dünyayı, halkların oranlarını koruyarak 100 kişilik bir köy kadar küçültseydik ne gibi bir tablo ile karşılaşırđık. Onu da Abbas Güçlü yazıyor. Buyurun okuyun:

“Köy ahalisinin 57’si Asyalı, 21’ı Avrupalı, 14’ü Amerikalı (Kuzey, Orta, Güney), ve 8’i de Afrikalı olacaktır. Bunların 52’si kadın, 48’i erkek, 30’u beyaz, 70’i de beyaz olmayanlardan oluşacaktı.

Dinler dağılımında ise 30’u Hristiyan, 70’i de Hristiyan olmayanlardan meydana gelecekti. 6 kişi bütün servetin yüzde 59’una sahip olacak ve bunların hepsi ABD pasaportu taşıyacaktı.

80 kişi kötü evlerde yaşayacak, yetmiş kişi okuma yazma bilmeyecekti. 1’i ölmek üzere 1’i de doğmak üzere olacaktı. Buzdolabında yiyeceğiniz, üzerinizde elbiseniz ve başınızı sokacağımız bir eviniz varsa, dünyadaki insanların yüzde 75’inden daha zenginsiniz. Bankada ve cüzdanınızda para varsa, dünyanın en ayrıcalıklı yüzde 8’i arasındasınız.”

Bu tablo karşısında kendi durumunuza bakıp sevinmek ki, çoğunlukta ve sıkıntıda olan insan kardeşlerimizi düşünüp üzölmek mi lazım?”

Kendi durumumuza şükrederken, sıkıntıda olanların da şükretmesine vesile olacak aktif bir rol almak en doğru yol olsa gerek.

YAŞADIM DİYEBİLMEK

Adamın birinin yolu bir mezarlığa düşüyor. Geçerken mezar taşlarındaki tarihleri okuyor. Hemen hepsi 1, 2, 3 en çok 5 yıl yaşamışlar. Yolcu, buranın bir çocuk mezarlığı olduğunu düşünüyor. Ne var ki mezarıcı bunun böyle olmadığını söylüyor ve ekliyor: “Bu mezarlığın bir özelliği var. Buraya gömülenler, mezar taşlarına “Gerçekten yaşadım!” diyebildikleri tarihleri yazıyorlar...”

Yeni yılınızın “İyi ki yaşadım!” diyebileceğiniz bir yıl olması dileği ile...

e s i n l e r

Güzelliğin önünde saygıyla eğil,
Gülen ve güldüren ol; öldüren değil

* * *

Tanrı içinde, arama taşrada boş yere
Onu dışarıda arayanlar sanki avare

* * *

Gerçeği gösterir bize tanrısal bir radar
Bütün varlıklar bir görünür evren kadar

* * *

Varolan her şeyde vardır tanrısal bir iz
Bunu bilince ancak, ben'ler olur biz
Ve aydınlanır içimizdeki karanlık dehliz

* * *

İki dünyayı da verseler ya hani
Sensiz eksik olur vallahi

* * *

Gel hadi, gönlümü ayrılık ateşi ile yaktırma
Ağlatıp da her daim, yoluna baktırma

* * *

Denemez o kimseye gerçek bir er
Yoksa gönlünde başkaları için serin bir yer

* * *

Aşk bilgesinden bir ders
Aşkla gizlilik birbirine ters

o l g a y g ö k s e l

SORULARLA

RUHSAL OLAYLAR

Derleyen: Özenç Kayserilioğlu

Maddi varlığının, görünenin ötesini, dışındakileri merak eden, bulmaya çalışan insanlar gün geçtikçe biraz daha artmakta. Ama büyük çoğunluk kendi ile ilgili sorular sormaktan çok uzakta... Kâh korktuğu için, kâh inanmadığı için, kâh inanmak istemediği için.

Her şeyi bu dünyadan, kendilerini de et ve kemikten ibaret sayanlar, nasıl bir varlık olduklarını bilemeden, neden yaşadıklarını anlayamadan oradan oraya savrulmaktadır. Sebebini kavrayamadıkları beyhude acılar çekmekte, bazen kötülerin elinde ve

ardında sürüklenerek, sonu karanlığa, yokluğa götüren tehlikeli yollara girmektedirler.

İnsan için faydalı, yüksek bir ideal uğruna kendini ortaya koyanlar bile, aslında ne için çabaladıklarını tam bilemediklerinden, ya sonunda ideallerini anlamsız bulmaya başlamakta, ya da birbirlerine saldırıp yok etmeye girişmektedirler.

Her yerde menfaat çatışması, hır-gür, geçimsizlik, kaygı var. İnsanlar daha çok kazanmak, diğerlerinden daha üstün olmak için yetiştiriliyorlar. Karşı

görüşler birbirini hor görüp eziyor. Her yerde seks, her yerde para ve onun getirdikleri...

Çünkü insan bir yanını, ruh yanını görmezlikten gelmekte, onu diline bile almamaktadır. Kendini, dünyayı, dünyada yaşayan diğer varlıkları hep madde olarak görmektedir. Ruhbilimle, ruhsal olaylarla uğraşmayı bilimsel olmamak diye kabul etmekte, bu bilimle uğraşanları kendi halinde, zararsız ama gerçeklerden kopuk, bir hoş insanlar olarak bilmektedir.

Ruhbilim adı altında bilgisizce bir takım işler yapan, sadece kendi menfaatleri peşinde koşan, bu nedenle kolayca iki yüzlülüğe ve yalana başvuran insanlar, her alanda olduğu gibi bu alanda da olmuştur, vardır. Ama onların varlığı ruhbilime ve ruhsal olaylara gölge düşüremez. Bu bilimle gerçekçi ve objektif olarak ilgilenenler, insanı beden sahibi ruhsal bir varlık olarak ele alırlar. Ruhsal olaylar onlar için inanılacak şeyler değil, bilinen şeylerdir. O bilgiler ışığı altında kendi varlıkları ile ilgili, varoluş nedenleri ile ilgili, kendi dışındaki dünyalar ve varlıklarla ilgili, Yaratan'la ilgili daha derin araştırmalara girerler.

Bu yazı dizimizde inanmak ve bilmek isteyenler için ruhsal olaylar ve ruh bilim hakkında, belli sorular altında derli toplu, kısa bilgiler vermeye çalışacağız. Bu bilgiler kaynağı belli olmayan bir takım faraziyeler, zannetmeler, şuur altından hezeyanlar değildir. Bilimsel olmayı daima göz önünde tutarak aklını ve gönlünü bir eden, kaynaklarını belirtmekten çekinmeyen, azimli, çalışkan, inanan insanların çalışmalarından derlenmiştir.

Ruhsal Olayların Anlamı Nedir?

Her gün aynı saatte bindiği trene, o gün bir işi çıktığı için binemeyen, bir başka vasıtayla işine giden kişi, o trenin başka bir trenle çarpışmış olduğunu, çok sayıda ölü ve yaralı olduğunu öğreniyor. "Ne kadar şanslıymışım" diye sevinir elbet. Şans gibi, tesadüf gibi görünen bazı basit sebeplerin gerisinde, onu bu mutlak felâketten koruyan daha büyük bir sebep olamaz mı? Varsa nedir? O sebebi hazırlayan şuurlu bir mekanizma var mıdır?

Bir başkası, bilet alıp yer ayırttığı uçağın düşeceğini, bir gece önce rüyasında görüyor ve o uçağa binmekten vazgeçiyor. Uçak düşüyor ve içinden kurtulan olmuyor. Bir gün sonra olacak olayı, uçağın firması ve numarası da dahil olmak üzere ayrıntılarıyla o insanın rüyasında gösteren nedir?

Beş duyumuzun dışındaki bir kudretle uzaktan görenler, uzaktan duyanlar bunu nasıl yapabilmektedirler? Bu görüş ve duyular, geçmişteki ve içinde bulunulan andaki olayları kapsadığı gibi, gelecek olayları da bildirebilmektedir. Bunların anlamı nedir?

Bu örnekler bize gösteriyor ki:

Yaşadığımız olaylardaki ilk anda göze çarpmayan nedenleri aramalı, onları bulup çıkarmalıyız.

Bizler aslında düzenli, maksatlı olaylar zinciri içinde yaşıyoruz. Başımıza gelenler, izlediğimiz olaylar, tesadüf ya da geliş güzel dediğimiz her şeyin mutlaka bir sebebi ve bize anlatmak istediği bir mesajı, bilgisi vardır.

İnsanlar öylesine başıboş ve sahipsiz bırakılmış değildir. Görmediğimiz üstün ve hayırlı varlıkların, tesirlerin

gözetimi, himayesi altında yaşıyoruz.

İnsan beş duyusunun ve bedeninin ötesinde alış kanallarına sahiptir. Herkesin alış tarzı ve kabiliyeti farklı olabilir. Bu bilgiler bir takım mekanizmalarla beynimize ulaşır ve idrak alanımıza girerler.

Ruhsal Olaylar Nedir?

Hangi Bilim Dalı Altında İncelenir?

Normal ruhsal olaylar, Psikolojinin tetkik alanına girerler. Heyecanlar, korkular, çeşitli rahatsızlıklar, günlük hayatımızda olup duran türlü davranış biçimleri Psikoloji Bilimi tarafından incelenir. Normal üstü ruhsal olayları inceleyen bilim dalı ise Parapsikoloji'dir. 1936 yılında telepati, klervoyan (uzak-tan görme) hadiselerinin incelenmesi sonucu, Amerika'da Duke Üniversitesi'nden Prof. J.B. Rhine tarafından ortaya konmuştur. İncelemeler maddi ilim metotlarıyla yapılır. Tabir yerindeyse, tutucu bilim adamlarının tuttuğu bir yoldur. Telepati ve klervoyanla ilgilenmelerinin sebebi, her türlü şüphe ve tereddütlerine rağmen, bunları inkâr edememeleridir. Bu yüzden bu olayları incelemek, dolayısıyla kabul etmek zorunda kalmışlardır.

Spiritüalizma ise, temelleri 1848 yılında atılmaya başlanmış bir bilim dalıdır. Ruh, ruhlarla konuşmayı, ruhlarla her türlü ilişkiyi, ölüm ötesi hayatın varlığını inceleyen, Parapsikolojinin meşgul olamadığı ölçülerde geniş kapsamlı bir bilim dalıdır.

Ruhsal Olaylar Hangi Esaslara Göre Araştırılmalıdır?

Ruhsal olay, ruhun tesiriyle meydana

gelen olaydır. Ruhun tesirleri otomatik, edilgen (pasif) değildir. Aksine kendine özgürlüğü, şahsiyeti, kendiliğindenliği ve etkinliği vardır. Ruh bu özelliklerinden dolayı davranışlarını sürekli değiştirebilir. Öyleyse:

Ruhsal olaylarda değişkenlik karakteri vardır. Bu yüzden onları, fiziksel ve kimyasal hadiseler gibi laboratuara koyup, istediğimiz kadar tekrar edemeyiz. Sebep - Netice prensibine göre aynı etkiler, aynı şartlarda, aynı sonuçları doğurmaktadırlar. Ancak burada etken olan ruh, hiçbir zaman düz bir çizgi halinde aynı tesirleri gönderemez, değişkendir. Şartları ise her zaman aynı muhafaza etmek ve onlara hakim olmak mümkün değildir. O halde, ruhsal olaylarda her zaman aynı neticeyi almak çok güçtür. Bu nedenle benzerlikleri toplayıp, ruhun değişkenliğini unutmadan, olayları esnek sınırlar içinde sınıflandırmamız gerekmektedir.

Ruhsal olaylarda maksat önemli olmalıdır. Çünkü ruh şuur ve idrak sahibidir, davranışlarının maksadı vardır.

Araştırmalarda, mantık her zaman en önemli kılavuzumuz olmalıdır.

Ruhsal olaylar, akademik ilimlerin doneleri (verileri) ve ışığı altında araştırılmalıdır.

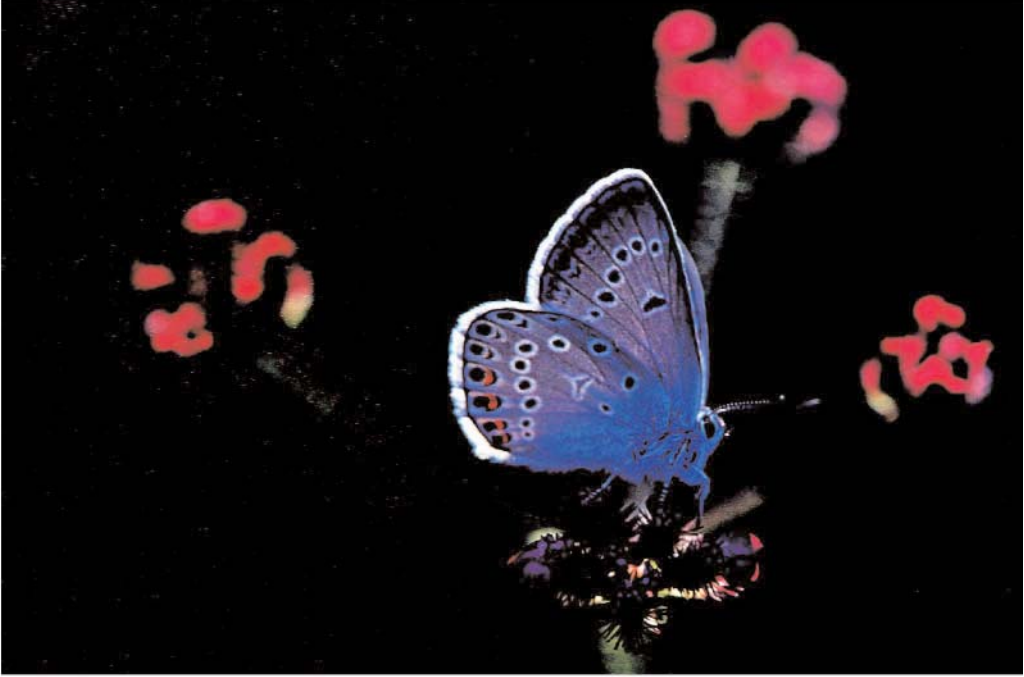
Müspet veya menfi peşin hükümler, acele ve çabuk kararlar her zaman araştırmaların sonuçlarına gölge düşürür.

İlişkide bulunulan ruh, iyice tetkik edilmelidir. Onların kendi verdikleri isimlere aldanarak yapılan değerlendirmeler yanlış olur.

(Devam Edecek)

saflığa teslim olmak

Nadide Kılıç

Akşamın, güzelliğine doyamadığım zamanı... Bu zaman İstanbul'da yaşanırsa insanı bambaşka bir tılsımın içine sürükler. Benim seyrine hiç doyamadığım, gün ışığının Atmosferden çıkmak üzere hazırlanırken; gökyüzüne, Kadıköy'ün konaklarının çatılarına, camlarına, Sultanahmet'in, Süleymaniye'nin kulelerine alev alev düştüğü, gece İstanbul'u kaplamadan Haliç'e, Boğaz'a rengini verdiği kuşluk vakti... İstanbul'un yer yer ebruli bir örtüye büründüğü, akşam öncesi saatler...

Bu renk cümbüşü, koca şehrin

yüzünü bebeksi bir masumiyet ifadesiyle kaplar... Bu güzellik, her İstanbullu'yu da aynı duygunun sihriyle, geçici bir temizlik, saflıkla etkiler. Sanki bu özel saatler içinde, şehre zehrini çalan bütün kötülükler, Yedikule Zindanlarında dinlenmeye çekilirler. Kötülüğün ağırlığından kurtulan gönüller ise yaşamın yüküne boş verip, ona rastlamayı arzular. Meydanlar, ana caddeler, onu bulmak için birbirine sürtünerek geçen insanların yalnızlığına ev sahipliği yapar. Belki de artık onun meydanları, ana caddeleri terk ettiğini söyleyemez, ama yine de ben, Beyoğlu'na çıkan ara sokaklarda eski

yıkık bir eve gizlendiğini, Çiçek Pazarında ya da Nevizâde Sokaktaki meyhanelerin birinde demlenen mecnunun gönlüne sinmiştir diye umuyorum... Onun bu şehri terk ettiğini, onu baş tacı eden insanların artık başka mekânları mesken tuttuğunu hissediyor olsam da...

Ben aşkı hep onlara yakıştırdım. Onların, her zaman aşkın içinde nefes aldıklarına inanırım. Bu gezer-göçer yaşayan insanların neşelerine tanık olduğumdan mı, yoksa özgür kahkahalarının ovalardan yükselip, yalçın kayalarda yankılanarak gürlendiğinden mi böyle düşünüyorum, bilmiyorum. Belki de aşkın, insanın can evinde uyuyan güzeli uyandıran şavkı, ancak ovaların enginliğinde yüreklere indiği için özgür göçebelerin gönüllerinde taht kurduğunu sanırım. Onların göçtükleri her yere bu gönül zenginliklerini götördüklerini de unutmamalıyım.

Benim de her insan gibi yaşamımın rotasını ona çevirdiğim aşikâr. Her gün kuşluk vakti onun peşine düşerim... Ama bu bilinçli bir hareket olmadığı için pusulasız rota tutturan kaptanlar gibi kendi sularımda çalkalanır dururum. Bu çalkantı, her zaman güvenin sınırları içinde kalır.

Onun güvende sıkışıp kalmayacak kadar özgür olduğunu herkes bilir. Her insanın ruhu, aşkın kollarında özgürleşmek için çırpınır durur. Yaşamlar yanıp tutuşur, onun yolunda söner, küle karışır. Yine de aşk, hep uzaklardan gülümser, hiç

kimsenin gönlüyle yüz yüze gelmez.. İki gönül birleşince sevgi, sevdalı iki gönül birbirine kavuşamayınca aşk olur derler... Aşk! Aşk nedir bilen var mı? Ya gören?

* * *

Günün en güzel vaktinde onunla yüz yüze geldim. Yüreğim, aşkı sürmek üzere kuşluk vaktinin tüm iyimserliği ve güzelliği ile duygunun en lirik rezonansında titreşirken pembelere bürünmüş bir halde karşımda belirdi... Kentin ana caddelerinin birinde, kaldırımda durmuş, gözünü kırpmadan sevdiğine, aşık olduğu insana bakıyordu. Sevdiği, uğruna her şeyi göze alarak aşık olduğu ile yüz yüze, göz göze gelmişti. Suskundu. İkisinin de dilleri konuşmuyordu, bakışlarıyla anlaşıyorlardı... Söylemek istediklerini, gizlemek istediklerini, isyanlarını, birlikte yaşadıkları her şeyi... Sessizce yeniden yaşadılar. Gelip geçenlerin çarpmalarına aldırmaz etmeden, gözyaşlarını saklamadan... Bakışarak kaldılar. Kısa bir müddet sonra ayrıldılar. Pembeler giymiş olan hızlı adımlarla caddedeki kalabalığın içine karıştı... Öyle hızlı yürüyordu ki... Diğeri, gündüzleri de açık olan içi kapkaranlık barlardan birine girdi.. Karanlıkta, Rock müziğin gürültüsünde, yüreğini kaplayan, yaşamına ay ışığı gibi doğan, sevgilisinden kalan ne varsa her şeyin yok olması, bitmesi için içti, içti... Midesi bulandı. Pembenin üstü kustumuklarından soluncaya kadar kustu... Karanlık barın duvarlarına acısını yazdı. Biraz önce ayrıldığı sevgilisine hasretini beyitlere geçirdi.

Duvar kendine verilen bu emaneti, saklamak için sıvalarının içine çekip gizledi... Aşk, bu beyitlerde ikisinin de gönlünden beslenip, sonsuzluğa kadar yaşayacak saflık iksirine dönüştü...

* * *

Saflaşmak, ana kucağına yatırılan yeni doğan bebek gibi masum olmak... Hattâ o masumiyetin içine bilgeliği katarak, insanlığa dair, güzelliğe dair, sevgiye, cezbeyle dair ne varsa hepsiyle birlikte olabilmektir... Hayatı, varlıkları, Vareden'i farklı gözle görüp benimseyerek, farklı dille konuşarak, farklı elle kavrayıp şefkatle tutmayı bilerek nefes almaktır. Aşk insanı yakar derler... Aşk insanı yakar... Tıpkı bir hastanın yarasını dağlayan hekim gibi yakar... Bir Şamanın kötü ruhları yok etmesi gibi kızgın demirle alazlayarak ruhtaki bütün kötülüklerin üstüne basıp ezer, temizler. Saf bir gönülde bütün güzellikler su yüzünü kaplayan çiçekler gibi ortadadır. Saflaşan insanın asıl özelliği düşüncelerindedir. Çünkü akıl artık gönlün dileğini yapmayı yeğler... Düşünceler güzelliklere açılır. İnsana dair, yaşama dair, hayvana, bitkiye dair ne kadar özellik varsa pıtrak gibi aklın peteklerine dolar, dolar taşar. Başka ellere dökülür, şiir olur, şarkı olur, dillere düşer.

Aşk gelince cümle kötülükler biter denir ya... Aşkla kötülük bir arada yaşamaz ki... Eğer bir tutkunun içinde bir nebze kötülük varsa o zaten aşk olmaz. Çünkü aşık her zaman

saflığa çıkan patikalarda yürür... Her adımında her bakışında, her sözünde, güzelliğin hasreti görülür. Aşık bu hasretten güç alır. Hiçbir şeyden yılmaz. Onu aşktan uzaklaştıracak hiçbir engel, sanki onu maşukuna ulaştırılacak bir basamak gibi ayaklarının altında kalır. Bu hasret büyürse, insan sanatın tellerine takılır. Bir gazel olur, koşma ya da bir senfonide canlanır. Bir bronzda, bir tuvalde sonsuzluğa kadar renk ve biçim olup kalır.

Aşk bunun için güvenli alanlarda barınmaz. Korna seslerini, egzoz kokularını sevmez. Neonlarla havai fişeklerle aydınlanmış şehirlerde barınamaz.. Işığını kuşluk vaktinde alır... Ya da yıldızlarla bezenmiş bir gök kubbenin altındaki aydınlıkta, gönüllerle buluşur.

Aşk özgür yürekleri bekler. Çünkü özgürlük, aşkın doğasındandır. Aşk özgürlüktür... Ama gönül bir kez aşka düşerse özgürlük anlamsız bir fantezi gibi sırtır. Aşka düşen insan cümle haklarından vazgeçer. Bütün benliği, düşleri, ülküsünü maşukuna hasreder... Onun, yüreğini kaplayan cezbelerinin içinden hayata bakar. Her yerde, her şeyde, her nefeste yalnız onu arar. Onun dilediği gibi olmak için, benlik kabını kendi isteğiyle kırar... Kabın içini dolduran güzelliklerin, tatların Kaynak'a kavuşması için.

Aşk teslimiyet... Yaratılanlardan alınan her güzelliği sindire sindire o En Yüce'ye tam teslim olup gönlümüzdeki yerini temizlemek.

Kendime Mektuplar

Nelda Bayraktar

Değerli Dostum, hepimizin beni özlediğini iyi biliyorum. Çünkü ben de sizleri çok özledim. Duyguların karşılıklı olduğunu insan hemen anlıyor. O zaman başka bir şeyler hissediyorsun gönlünde. Sanki hem kendi hem de karşıdakinin özlemini taşıyorsun gönlünde. Bazen (özellikle de insan aşık olduğunda yaşar bunu) kalbinde öylesine iki kişilik yük taşırsın ki kalbinin dolup taşıtığını gördüğünde keşke bir kalbim daha olsa dersin. Kalplerimize kalp ekleyemiyoruz ama kalbimizi genişletebiliyoruz. Ama şu kalplerimiz de öylesine şekil değiştiren varlıklar ki kırıldığımızda, kızdığımızda, üzüldüğümüzde sanki boyutları küçülüyor. Ondandır yeniden genişletmeye çalışıyoruz. Hani serin gönüllü gülyüzlülerden bahis ederler. Onların kalpleri yani gönülleri hep aynı büyüklüktedir. Daima onların gönüllerinde kendine yer bulursun üstelik de burnundan soluduğun zamanlarda öylesine serindir ki kalpleri. Bir bardak limonata ikram ederler sana. Onların seni dinlerken kendilerini paranteze alma dinledikten sonra da parantezden çıkarma gibi bir ihtiyaçları bile yoktur.

Dinlemek derken aklıma senin şu sözün geldi: “Kendinizi kendi gözünüzle değil, başkalarının diliyle görünüz:” İnsan için kolay bir sınav değil bu. Başkalarının ağızından kendini dinlemen. Genellikle kendi içimizden kendimizi sık sık eleştiririz. Bu bize batmaz ama bir başkasının ağızından dinlemek çoğunlukla sinirlendirir. Çünkü daha önce iç düşünceler olarak zihninden geçenler şimdi ellenip ayaklanmışlardır sanki. Yine de bunları gerçekten objektif olduğuna inandığımız kişilerin dilinden duymak en iyisi galiba. Bazen de akıllı düşman dediklerimizin dilinden de bunları duymak zorunda kalırız. Sevgisizce çıkan ama bir doğrunun altını çizen kelimeler bizi nasıl da rencide ederler. Onun için aptal dostun olacağına akıllı düşmanın olsun derler. Bir diğer yandan da hiç anlaşılmadığı ama kesinlikle doğruyu düşündüğü zamanları olur insanın. O zaman da sen doğruyu biliyorsun ya. Başkaları ne düşünürse düşünsün önemli olan benim bilmemdir dersin ya. Giderek düşündüğün bu doğru başkalarının gözünde senin felsefen, senin kişiliğin oluverir. Düşünüyorum da insan kendi doğru bildiğine başkaları da onaylamadan ne kadar dayanabilir? Ne zor iş değil mi? Bu tarz davranışlar genellikle güçlü misyon insanlarında daha fazla görülüyor zaten.

Çoğunlukla insan onay istiyor, beğenilmek istiyor. Bazen güzel insanlar görüyorum daha önce hiç tanışmamış olduğum. Hani çarşıda pazarda tesadüfen gördüğüm ama etkilendiğim insanlar. Onlara ne kadar düzgün, ne kadar güzel olduklarını söylemek istiyorum. Acaba yanlarındakiler söylüyorlar mıdır diye düşünüyorum. Geçenlerde bir alışveriş merkezinde tezgahlarla konuşan bir hanım gördüm. Ben de kasanın altında duran camekana bakıyordum. Öylesine güzel cümlelerle ve ses tonuyla konuşuyordu ki hayran kaldım. Acaba bu hanımın bu güzel yönünü yanındaki insanlar görüp ona söylüyorlar mıdır diye geçirdim içimden. Ama ben yanlış anlaşılırim korkusuyla söyleyemedim.

Senin de yazdığım gibi her şeye menfi yönünden bakmak duyguları yok ediyor. Sevimsiz kocasını yeniden seven ve sevimli hale getiren kadını da tebrik etmek gerekiyor gerçekten. Üzüntülerle, kederle ağırlaşmış bir gönlü yerden kaldırmak birkaç tonluk bir arabayı arkadan iterek yürütmeye benziyor. Her halde o ağırlıkları atmanın bir yolu da affetmekten geçiyor. Ama karşıdaki kişi sana hala o davranışları yaparken affetmenin yolunu bulmak da peygamberlere yaraşır bir şey oluyor. Hani o serin gönüllülere... Kendini geliştiremeyen kocalardan bahis etmişsin. Şimdi böyle yapıyor olanlar senin bu lafına alınacaklar vallahi. Yine de doğru bir tespit olduğuna hemfikirim.

Komşun için üzüldüm. Geride kalanlara güç diliyorum. Komşuna ise yeni imkanlar verilmesini, suçlarının affolmasını ve yeni yolunun hayırlı olmasını diliyorum. Canım dostum gelecek ayın 4'ünde görüşmek üzere hoşça kal.

Özde bir kardeşin

Nelda Bayraktar

SILVER BIRCH ÖĞRETİLERİ

Çeviren: Acar Doğangün anısına
Arın İnan

SILVER BIRCH KİMDİR?

Eski sayılarda Silver Birch Öğretileri'nden bazı bölümler okumuş ve ondan çok şeyler öğrenmiştik. Ya Silver Birch'ün kendisi? O kimdir? Nereden gelmiştir ve dünya misyonunun yeri ve anlamı nedir? Daha önce yapılan çevirilerde bu konu üzerinde pek durulmamış. Oysa verdiği bilgiler dikkatle incelenirse, misyonunun son derece önemli olduğu fark edilecektir. O aslında spiritüel bilgilerle Yeni Çağ'ı başlatacak Doğru Yaşam Bilgileri arasında bir köprü ve Doğru Yaşam Bilgileri'nin girişidir. Aynı bir zamanlar yeni bir çağ açan Hz. İsa ile, eski peygamberler arasında o yeni çağın gelişini müjdeleyen Hz. Yahya'nın misyonu gibi...

Rehber varlık, Yüce Ruh'a yönelttiği duasına şu dileklerle devam ediyor:

“Senin kanunların şaşmaz. O kanunlar ki tutarlılığından ve değişmezliğinden hiç taviz vermez ve canlılarla dolu kâinattaki her aktiviteyi yönetir, yaşamın doğal fenomenini kontrol altında tutar ve insan aktivitesinin yörüngesini düzenler.

“Kâinatın nasıl yönetildiğini ve her parçasında O'nun olduğunu anladığımızda zihnimizde düzenin, ritmin, uyumun ve mükemmel dengenin resmi belirir. Birey sonsuz bir planın parçası olduğunu ve kendi hayatının bu ilâhi planda bir yerinin olduğunu idrak eder.

“İnsan ruhunun bu özelliklerini ortaya çıkarmak ise bizim vazifemizdir. Çünkü akıl ve ruh insana verilmiş olan hediyelerdir ve henüz tam olarak keşfedilmemiştir. Sonsuz potansiyele sahip olan bu cevherler işlendiğinde insan hayatına zenginlik, güzellik, asalet ve tad getirirler. Dahası insana, birliğini kavrayacak vizyonu da kazandırır.

“İşte bunlar insanı ebediyetle ilgili kılan özelliklerdir ve bunları Sen ektin. Bunlar geliştiğinde insanı tanrılaştıran ve varoluşunun sebebini bulduran olacaklar.

“Ama insan gözlerini gerçeklere kapatıyor. Senin gerçeğinin ışığı onlara rehber olacaktır.

“Artık karanlığa ait olan şeyler varolmayacaklar ve senin çocukların senin istediğin şekilde özgür, ayakları yere basan ve varoluşuna değer şekilde senin istediğin kadar yaşayacaklar.

“Ey Büyük Beyaz Ruh! Bizler senin gerçek doğrularına, gücüne ve değişmez kanunlarına şahitlik ediyoruz Sen ilâhi clişin olan doğanın panoramasında yansyorsun bizlere.

“Senin sanatın doğan ve batan güneşte, gece parlayan yıldızlarda, okyanusların dev dalgalarında, hafif esen meltemde, çam ağaçlarında, vızıldayan böceklerde. Sen insanın bilincindesin. Çünkü onu Sen yetiştirdin ve Sen sonsuz yaratmayı gerçekleştirirken bu görevde yer almasını istedin.

“Sen insana pek çok ilâhi özellik verdin. Bu özellikleriyle yaşamı ve ruhun gücünü kavrasınlar istedin.

“İşte yaşamı mümkün kılan bu güçtür. Bu güçle insanoğlu diğer varlıklardan farklılığını ortaya koyar. Bu güçle düşünebilir, yargılayabilir, karar verebilir, güzelliği kavrayabilir ve anlayabilir. Bu güçle bilgeliği kazanır ve ondan tad aldıkça değerini kavrar ve bilgisini artırır.

“İşte bu güç sayesinde ki daha büyük yaşamın ilhamlarını alır, zorda olan diğer insanların yardımına koşar. Bu güçle engin kozmik plandaki yerinin farkına varır.

“Bizler insanın bu görevini yerine

getirmesi için gerekli olan bilgiyi yaymak arzusundayız.

“Böylece insan içinde bulunduğu karanlıktan çıkacak, bilgeliği, gerçeği, anlayışı, uyumu ve barışı yaşayacak. İnsanların kalplerinde senin için yer yapacak.

“Kendimizi kâinatın muhteşem gücüne, yaşamın kaynağına, bilgeliğin pınarına, ilâhi zekâyâ akort edelim ve yenilenelim, güç kazanalım onun bilgeliğinde yıkanalım böylece yönümüz, amacımız ve anlayışımız belli olsun.

“Ey Büyük Ruh! Bizler senin sevgini, bilgeliğini, ilâhi yasalarını, gerçeklerini yaymak için tam anlamıyla senin hizmetkarların olmak istiyoruz. Bizler senin çocuklarının kendi ilâhi yerlerinin tam olarak farkına vararak senin onlara verdiğin güçle karanlıklar, acılar, kırgınlıklar ve nefretlerle dolu dünyalarında kendilerini bulmalarını sağlamak istiyoruz. Bizler basit doğruların, ruhun gerçeklerinin altını çizmek istiyoruz. Çünkü o basit gerçekler ve doğrulardır ki adaleti, doğruyu, iyiliği ve güzelliği sağlarlar. Yolunu kaybetmişler ve seni bulamayanlar için amacımız senin onların içinde olduğunu anlatmaktır. Çünkü sen onların sonsuz ruhlarında yani Cennetin gerçek krallığındasın. Aynı zamanda bilgeliğin, anlayışın, toleransın ve adaletin krallığıdır bu.

“Bizler ıstırap, üzüntü, hastalık çeken herkese ulaşmayı diliyoruz. Çünkü onlara Senin onları terk etmediğini, onların yanı başında olduğunu anlatmak istiyoruz. Misyonumuz tüm madde dünyasını ve burada yaşayan tüm insanları kapsamaktadır. Bizler onların arasında ayırım yapmıyor ve Senin Ruhunun herkesin içine eşit şekilde aktığını biliyoruz.

“Bu gerçeğin kavranmasıyla yeni bir barış gelecek. Bu barış gönülleri tutuşturacak ve onların birbirlerine hizmet etmesini sağlayacak.”

Hizmet derken acaba hangimiz gerçekten sıkıntıda ve darda olan insanlara Silver Birch’ün dediği gibi kendimizi adarcasına yardım ediyoruz? Çok az insan kendi benliğinden vazgeçebilmiş şekilde yaşıyor. İşte bu konuda Silver Birch şunları söylüyor:

“Bizim öğretimizin temeli “Hizmet”tir. Bizler bencilliğe karşı ebedi bir savaş başlattık. Çünkü bencillik dünyanın kanseridir. Bizler dünyanızda savaşlar çıkaran, kan döken, kaos yaratan, her şeyi yıkan materyalizmi yok etmek üzere geldik.

“Bizim işimiz yakın ilgi, eşgüdüm, tolerans ve sempatidir. Bizler herkesin birbirine hizmet etmeyi öğrenmesini istiyoruz. Kendinde fazla olanı insan kardeşine vermesini ve hala karanlıkta olan kardeşlerini tıpkı kendisi gibi

kurtarmasını diliyoruz.

“Dünyanızın hizmete ihtiyacı var. Herkes birbirinin parçasıdır. İşte insanların bunu idrak etmeye ihtiyacı var. Çünkü ilâhi Ruh tüm insanlara akıyor, onları doğalarında eşit kılıyor. Ama tekâmül eden, karakterini ve anlayışını geliştiren elbet ki daha ileride oluyor.

“İşte ruh dünyası için çalışanlar, kendilerinde olan değerleri başkalarına verenler bilmelidirler ki hizmet ettikçe kendilerine de hizmet edilecektir. Çünkü bu ilâhi kanunun kendisidir: Siz verdikçe size verilir.”

Çocukların dinsel eğitimleri ile ilgili bir soruya ise şu cevapları veriyor:

“Bugünün çocuğu yarının insanıdır. Bu nedenle aldığı her eğitimin onu hayata hazırladığı da bir gerçektir. Bu eğitim sadece okul eğitimi değildir. Okulun dışında da eğitim gereklidir.

“Gerçek eğitim çocuklara dünya vatandaşı olduklarını öğretmekle başlar. Böylece kâinatın doğal yasalarını öğrenirler. Bundan amaç hem kendi yaşamlarına hem de yaşadıkları dünyaya en büyük hizmeti verebilmeleridir. Çocuk yargılamaz, cümleleri tartmaz, onlara öğretilen doğru/yanlış kalıplarına göre davranmaz.

“Çocuklarınız çok değerli ve hassas bir materyal gibidir. Ona

verdiğiniz her şey onun varlığının bir parçası olacaktır. Ona öğrettiğiniz her şey daha sonraki hayatında düşüncelerini renklendirecektir. İşte bu nedenle onun potansiyelinden haberdar olmalısınız. Ona kendi spiritüel gerçeklerini, kozmik yaşam planını anlatabilmelisiniz.

“Özgürlük eğitimin esasıdır. Çocuk henüz yeşeren bir dal gibidir. O bir ağaç olmak için yoldadır. Onun gelişmesi ise sizin elinizdedir. İşte bundan dolayı ona Ruhla ilgili gerçekleri anlatmalısınız. Hiçbir dinin dünyaya sahip olmadığını ve Büyük Ruh’a gerçek inanmanın ne olduğunu da....

“Çocuğa gerçek dinin insanlara hizmet, dürüstlük ve sencillik olduğunu öğretmek gerekir.”

Büyük Ruh’u çocuklara nasıl anlatmak gerekir tarzındaki bir soruya ise şöyle yanıtıyor büyük rehber:

“Yaşamın gerisindeki büyük gücü kavramış olan bir insan için bunu anlatmak zor değildir. Ben sizin yerinizde olsam onlara doğanın nasıl ince işlendiğini anlatırdım. Onlara yıldızları, güneşi, gökteki ayı gösterirdim. Tüm bunların nasıl bir amaçla yaratıldığını ve nasıl ince bir düzenle yönetildiğini ve doğayı keşfeden insanın aslında ilâhi kanunu keşfettiğini de anlatırdım. Ve sonra tüm bunların gerisindeki büyük zekâyı işaret ederdim ve onun adının Büyük Ruh olduğunu söylerdim.”

Kınalı Ali

Üsteğmen Faruk cepheye yeni gelen askerleri kontrol ediyor bir taraftan da onlarla laflıyordu: "Nerelisin" gibi sorular soruyordu. Bir ara saçının ortası sararmış bir çocuk gördü. Merakla "Adın ne senin evladım" dedi. Çocuk "Ali" diye cevap verdi. Nerelisin? dedi. Ali: "Tokat Zile'denim" dedi. "Peki evladım bu kafanın hali ne?" Ali: "Anam cepheye gelirken kına yaktı komutanım" dedi. "Neden?" dedi komutan. Ali "Bilmiyorum komutanım" dedi. "Peki gidebilirsin Kınalı Ali" dedi komutanı. O günden sonra herkes ona Kınalı Ali dedi. Herkes kafasındaki kınayla dalga geçti. Kısa sürede cana yakın ve cesur tavırlarıyla tüm arkadaşlarının sevgisini kazandı.

Bir gün ailesine mektup yazmak istedi. Ali'nin okuma yazması da yoktu. Arkadaşlarından yardım istedi ve hep beraber başladılar yazmaya. Ali söyledi arkadaşları yazdı: "Sevgili ana babacım ellerinizden öperim ben burada çok iyiyim beni merak etmeyin" diye başladı. Kız kardeşini kendinden bir küçük erkek kardeşini sordu. Köyündekilerin burnunda tüttüğünü yazdırdı.

Kendisini merak etmemesini kendisi gibi askerlerin var oldukça düşmanın bir adım bile ilerleyemeyeceğini yazdırdı. Gururla mektubu bitirdikten sonra aklına geldi ve yazının sonuna anasına NOT düştü: "Anacığım kafama kına yaktın burada komutanlarım ve

İNTERNETTEN ÖYKÜLER İNTERNETTEN ÖYKÜLER

arkadaşlarım benle hep dalga geçtiler sakın kardeşim Ahmet'e de yakma onunla da dalga geçmesinler" dedi "Ellerinden öptüm" diye bitirdi.

Aradan zaman geçti. İngilizler kati netice almak için tüm güçleriyle Gelibolu'ya yüklendiler. Bu cepheyi savunan erlerimiz teker teker şehit düştüler. Bunlara takviye olarak giden yedek kuvvetler de yeterli olmadılar.

Onların sayıları da epey azaldı. Gelibolu düşmek üzereydi Kınalı Ali'nin komutanı da olayı görüp yerinde duramıyordu. Kendisinin bölüğü henüz sıcak temasa hazır değildi. Onlar yeni gelmişti. Komutanlarının bu düşünceli halini gören ve durumun vahametini anlayan Kınalı Ali ve arkadaşları komutanlarına yalvar yakar oraya gitmek istediklerini söylediler. Komutanları onları ölüme gönderdiğini bile bile çaresiz gönderdi.

İşte kalem bu anları yazarken ne kadar çaresiz ve aciz kalıyor. Bu insanların bu kadar sevinçle çılgınlık atarak ölüme gittiklerine tanıklık edenler yıllar sonra yer kürede bir daha böyle bir olayın yaşanamayacağını söylemişlerdir. Kınalı Ali'nin bölüğünden kimse sağ kalmaz hepsi şehit olmuştur. Aradan zaman geçer. Kınalı Ali'nin ailesine yazdığı mektubun cevabı gelir. Komutanları buruk ve gözleri dolu dolu mektubu açıp

okumaya karar verirler. (bu mektubun aslı Çanakkale müzesinde sergilenmektedir)

Babası anlatır Ali'nin: "Oğlum Ali nasılsın iyi misin gözlerinden öperim selam ederim dedikten sonra "Öküzü sattık paranın yarısını sana yarısını da cepheye gidecek kardeşine veriyoruz. Şimdi öküzün yerine tarlayı ben sürüyorum zaten artık zahireye de fazla ihtiyacımız olmadığı için yorulmuyorum da. Siz sakın bizi merak etmeyin bizi düşünmeyin. Ananın da sana diyeceği bir şey var".

Anası anlatır: "Oğlum Ali yazmışsın ki kafamdaki kınayla dalga geçtiler, kardeşime de yakma demişsin. Kardeşine de yaktım. Komutanlarına ve arkadaşlarına söyle seninle dalga geçmesinler. Bizde 3 şeye kına yakarlar:

1- Gitsin ailesine, çocuklarına kurban olsun diye gelinlik kıza,

2- ALLAH'a kurban olsun diye kurbanlık koça,

3- Vatana kurban olsun diye askere giden yiğitlerimize.....

Gözlerinden öper selam ederim ALLAH'a emanet olun"

Mektubu okuyan Ali'nin komutanı ve diğerleri hıçkıra hıçkıra ağlamaktadırlar...

İki Yaşam Arasında

Dr. Michael Newton
Derleme: Acar Doğangün anısına
Arın İnan

Bundan dört yıl önce yayınlamış olduğumuz "İki Yaşam Arasında Ruhun Yolculuğu" adlı dizide Dr. Newton'un, geriye götürücü hipnoz yoluyla yüzlerce insan üzerinde yaptığı araştırmaları ve elde ettiği değerli bilgileri okumuştuk. Bu dizide de, yine Dr. Newton'un en son araştırmalarına dayanarak, ölüm anından tekrar doğuma kadar, dünya ötesindeki yolculuğumuzun daha önce görmediğimiz ilginç ayrıntılarını izleyeceğiz.

OLAY 38

Dr. N: En son huzura çıktığınızdan beri konsülde bir değişiklik olmuş mu?

S: (Derin bir iç çekiş ve memnuniyetle) SONUNDA geldi işte. Rendar geldi. Onu gördüğüm için çok mutluyum.

Dr. N: Rendar kim?

S: (Sürekli sarsılıyor ve cevap vermiyor?)

Dr. N: Şimdi yeniden derin bir nefes alın ve dinlenin. Sonra birlikte yeniden başlayalım. Rendar nerede oturuyor?

S: Masanın merkezinin solunda. Çok uzun zaman oldu.

Dr. N: Kaç dünya yılı geçti onu görmeyeli?

S: (gözyaşlarıyla anlatıyor) 3000 yıl.

Dr. N: Bu sizin pek çok dünya hayatı demek oluyor. Niçin bu kadar sizden uzak kaldı?

S: Siz onun benim bulunduğum konsüldeki yerini anlayamazsınız. Rendar yaşlı bir bilgedir, barışçıldır. O benim dünya hayatlarımın pek çoğunda yanımdaydı. Benim gelecek vaat ettiğimi ve hızla geliştiğimi söyledi bana. Bazen bana ödevler verdiği oluyordu.

Dr. N: Çok iyi gidiyorsunuz. Lütfen devam edin ve bana neler olduğunu anlatın.

S: (uzun bir sessizlikten sonra) Ben yüksekte düştüm. Şanım şöhretim vardı. Pek çoğunun düştüğü tuzaklara ben de düştüm. Gücüme fazla güvendim. Herkesin üzerinde otorite kurdum. Böylece tamamen ben merkezli oldum. Rendar beni uyardı, ona sözler verdim ama tutmadım. Böylece bir çok

hayatım ziyan oldu. Fırsatları kaçırdım ve kendi bilgimi ve gücümü yıktım.

Dr. N: Demek ki son yaşamlarınızda iyiye gidiş oldu ki Rendar burada.

S: Son 500 yıl içinde çok çalıştım. Diğer insanları düşünmeye başladım. Onların hizmetlerine koştum. Onlara şefkat hissetmeye çalıştım. Şimdi mükafatımı alıyorum. Rendar döndü. (Suje şimdi daha fazla sarsılmaya başlıyor ve konuşamıyor.)

Dr. N: Bu kadar uzun bir zamandan sonra Rendar sizi gördüğünde neler söyledi?

S: Bana yumuşakca gülümsedi ve "Seninle yeniden çalışmak güzel!" dedi.

Dr. N: Sadece bu kadar mı?

S: Bundan başkası gerekmez ki! Ben onun büyük zekasının ve ruhunun gücünü hissedebiliyorum ve benim geleceğimde bir kez daha büyük bir rol oynayabileceğini biliyorum.

Sujem Rendar'ın giydiği cübbenin mor renkli olduğunu söyledi. Büyükler konsülündeki üyelerin hemen hepsinin cübbe giydikleri aşikâr. Aslında buradaki varlıkların kıyafetlere duydukları ihtiyaç binalara duydukları ihtiyaçla aynı. Yani aslında onlara hiç ihtiyaçları yok. Ancak giydikleri cübbelerin renkleri onların enerji alanlarını göstermektedir. İnsanlar bu cübbeleri kanunlar, akademik alan ve teoloji ile alâkalandırmaktadır.

Cübbe renkleri ile ilgili bilgi toplamaya başladığımda bu renklerin oraya giden ruhların gözünde bir nevi statü sembolü olabileceğini düşünmüştüm. Ancak yaptığım görüşmelerde bu tarz bir hiyerarşinin olmadığını gördüm.

En fazla görülen cübbe renkleri beyaz ve eflâtun idi. Bu renkler aslında renk tayfının en uç renkleriydi. Sonradan beyazın yeni ruhtar için alıcı enerji rengi olduğunu böylece arınmayı ve yenilenmeyi ifade ettiğini anlamış oldum. Beyaz renk daha ileri ruhtar için saflık ve temizlik işaretiydi. Beyaz aynı zamanda bilginin ve bilgeliğin aktarılmasında hizmet ediyordu.

Eflatun renk ise derin anlayışın ve bilgeliğin rengi idi. Bu renk cübbe giyen konsül üyeleri diğer ruhtarları sevgiyle idare etme yeteneğine sahip oluyorlardı. Siyah cübbeye hiç rastlamadım.

Cübbenin dışında başa takılan kukuletalar veya kare şekilli şapkalara da rastladım.

Şimdiki vakamız en son 1937 yılında ölen birinin büyükler konsülünün huzuruna çıkmasını anlatıyor:

OLAY 39

Dr. N: Konsülde kaç kişi var?

S: Ben onlara Bilge Kişiler diyorum. 6 kişiler.

Dr. N: Şimdi bu Bilge Kişilerin neler giydiklerini bana anlatabilir misiniz?

S: Ortada oturan eflâtun bir cübbe giymiş diğerleri ise beyazla karışık eflâtun... sadece en sağda oturan hariç. O hafif sarı karışmış beyaz bir cübbe giymiş. Zaten o diğerlerine nazaran benimle daha fazla ilgileniyor.

Dr. N: Bu renkler sizce ne ifade ediyor?

S: Yaşamış olduğum hayatla ilgili gibi geliyor bana. En sağda oturan bilge kişi benim bazı şeyleri daha net bir şekilde görmemi istiyor. Sarı cübbeli olan ise benim destek verip alma

konusunda öğrenmem gerekenlerle ilgili gibi. Ancak bunların şimdi benimle olan ilgisini kuramadım. Bundan iki yaşam önce buraya geldiğimde onun yerinde kırmızı renkli cübbe giyen birisi oturuyordu.

Dr. N: İki yaşam önce onu kırmızı bir cübbe ile gördüğünüzde neler düşünmüştünüz?

S: Bu fiziki bir şey. Bedenle ilgili bir renk. Kırmızılı olan, bedeni ilgilendiren karmik etkilerle ilgileniyordu. Ben o yaşamdan sonra çok yıpranmış ve kızgındım. O zaman yeşil cübbeli biri daha vardı burada.

Dr. N: Neden yeşil?

S: Sanırım ruhsal ve fiziksel şifa için gerekliydi

Dr. N: Peki bütün bu renkleri Bilge Kişilerin giydiği cübbelerde görebiliyor musunuz?

S: Hayır. Çoğunlukla aynı eflatun rengi tonlarında görüyorum. Bu kez sanırım özel mesajlar alacağım.

Dr. N: Şimdi bu eflatun cübbe giymiş olanla ilgili konuşalım. Bunun önemli biri olduğunu düşünüyor musunuz?

S: Onların hepsi çok önemlidir.

Dr. N: Peki senin için daha fazla önem arz eden hangisi?

S: Grubun lideri olan kişi. O yönetiyor.

Dr. N: Peki neden böyle?

S: Çünkü diğerleri ona saygı duyuyorlar. O da yönetiyor.

Dr. N: Onun adını biliyor musunuz?

S: Hayır. Onunla aynı hizada değilim.

Dr. N: Toplantı nasıl başladı. Sizi nasıl aldılar?

S: *Yönetici bana "Hoş geldin sizi burada görmekten dolayı mutluyuz" dedi.*

Dr. N: Siz ne dediniz?

S: *"Teşekkür ederim" Ancak düşünüyorum. "Her şey yolunda gider"*

Dr. N: Nasıl düşünceler alıyorsunuz?

S: *Bilge Kişiler çok üstün olduklarını hissetmemi istemiyorlar. Çünkü böyle düşünürsem onlarla konuşmam. Sonra bana geçen gelişimden bu yana neler yaptığımı nasıl geliştiğimi soruyor.*

Dr. N: Şimdi kendinizi daha iyi hissediyor musunuz?

S: *Evet*

Dr. N: Burada işler nasıl ilerliyor, bana bir fikir verebilir misiniz?

S: *Önce iyi ve doğru yaptığım işlerden başlanıyor. Geçmiş hayatımda başarılı bir işim vardı. Pek çok kişi yanımda çalışıyordu. Onlara yardım kuruluşlarımı anlatıyorum. Sonra çelişkiler başlıyor. Şirketimi nasıl yönetemez hale geldiğimi, anlaşmazlıklar ve kızgınlıklarımı anlatıyorum.*

Dr. N: Lütfen devam edin.. Rehberiniz de yanınızda mı?

S: *Evet benim arkamda duruyor ve benimle konuşuyor. Benim hayatımın bir özetini çıkarıyor ve ekonomik kriz zamanında topluma katkıda bulunmak amacıyla neleri hedeflediğimi anlatıyor.*

Dr. N: Bu çok güzel bir şey. Peki rehberinizin sizi onlara anlattığı şekli

uygun buluyor musunuz?

S: *Tabii ki evet. Benim tam da yapmak istediklerimi ve yaptıklarımı anlatıyor. O ne beni göklere çıkarıyor ne de aşağılıyor.*

Dr. N: Tüm hayatınla ilgili objektif olabiliyor mu?

S: *Evet. Ben düşüncelerimi toplamaya çalışıyorum. Çünkü profesyonel hayatımla ev hayatım birbirine karışmış vaziyetteydi. Yanımda çalışanlara nasıl kötü davrandığım hâlâ aklımdan çıkmıyor. Bu beni hâlâ rahatsız ediyor. Rehberim bu konuda henüz sessiz. Düşüncelerime karışmak istemiyorum.*

Dr. N: Şimdi sizinle konsül üyelerinin arasındaki düşüncelere odaklanalım. Lütfen devam edin.

S: *Onların bana soracakları soruları tahmin etmeye çalışıyorum. Biliyorum yaşamlarımda maddi şeyleri biriktirdim. Onlar benden bunun niye böyle olduğunun cevabını istiyorlar. Ben de onlara böyle yaparak kendimi daha değerli hissettiğimi ancak bunu yapabilmek için de diğer insanları ezdiğimi söylüyorum. Onlar da bana diğer hayatlarımdan örnekler göstererek ne kadar fark yaptığımı anlatmaya çalışıyorlar.*

Dr. N: Onların geçmiş hayatınızla ilgili düşünceleri sizin bu hayatınızı menfi yönde etkileyebilir mi?

S: *Bu sorununuzun keskin bir yanı yok. Ben onların yaptıklarından memnunum. Ben yardım faaliyetlerine ağırlık verdim. Buna daha da önem vermem gerekir.*

Dr. N: Gerçekten iyisiniz bu konuda. Lütfen devam edin.

S: *Tam ortada oturan bilge kişi.*

Onun güçlü zekâsı beni içine alıyor adeta.

Dr. N: Size tam olarak ne söylemek istiyor?

S: Şöyle diyor: “Emmanuel seni yargılamak, cezalandırmak veya düşüncelerinin üzerine çıkmak için burada değiliz. Senden tek istediğimiz kendine bizim gözlerimizle bakabilmendir, eğer yapabiliyorsan. Bu kendini affetmen demektir. Çünkü biz seni koşulsuz seviyoruz sen de kendini bizim gördüğümüz gibi gör. Bizler seni dünya hayatında desteklemek için buradayız. Sana otobüs durağı ile ilgili olayı da hatırlatmak isteriz.

Dr. N: Otobüs durağı olayı mı? Bu ne demek oluyor?

S: Ben de şaşırılmıştım bunu bana söylediği zaman. Sonra da rehber varlığıma baktım ve yardım istedim. En ortada oturan bilge kişinin düşünceleri bir kez daha bana geldi: “Bu olayı hatırlamıyor musun? Otobüs durağında oturan bir kadına yardım ettiğin o günü hatırlamıyor musun?” “Hayır hatırlamıyorum” dedim. O zaman hatıralarımın bana akmasını sağladılar. Sanki beynime resim gönderdiler. Evet ofisime doğru yürüdüğüm günlerden bir gündü. Oldukça telâşlıyım. Elimde çantam vardı. Sonra bu kadının sol tarafında ağladığını gördüm. Bir otobüs durağında yaya kaldırımının kenarında oturuyordu. Büyük Mali Kriz dönemiydi. İnsanların hepsi depresyondaydı. Durdum. Onun yanına oturdum ve kolumu sırtına koydum. Onu rahatlatmaya çalıştım. Bu normalde benim yapamayacağım bir şeydi. İşte onlar bununla ilgilenmişlerdi. Oysa ki ben bu kadınla

sadece birkaç dakika beraber olmuştum. Onu da bir daha hiç görmedim.

Dr. N: Bilge Kişinin bu olayı sana hatırlatmasından sonra neler hissettin?

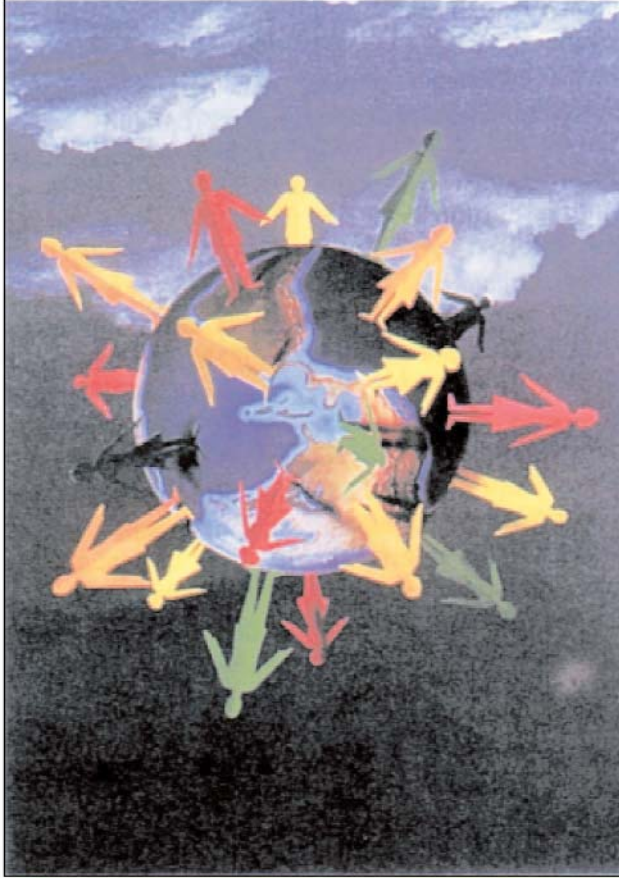
S: Bu delice bir şey! Bütün hayatım boyunca yardım vakıflarına paralar harcadım ve onlar sadece bu otobüs durağındaki olayı önemsediler gibi. Oysa ki ben bu kadına para bile vermemiştim, sadece konuşmuştuk.

Sujemle bu olay üzerinde daha sonra da konuştuk. Bazı az gelişmiş ruhlar hatırlamada sorun yaşarlar. Kendileriyle oldukça yoğun olduklarından önemli olanı kaçırabilirler. Emmanuel otobüs durağındaki kadın için üzülmüştü. Ofisine gitmek için acele ediyorken onun yanına oturdu, onu dinledi. Kadının gözlerinin içine baktı ve sıkıntılarının mutlaka geçeceğini çünkü güçlü bir kadın olduğunu söyledi. Kadın ağlamasını kesti ve otobüs gelene kadar da kadının yanında bekledi. Sonra aceleyle ofisine gitti ve bu kısa süren olayı unuttu.

Aslında yaşam boyu devam eden diğer aktiviteleri düşünürsek otobüs durağı olayı çok küçük bir şeymiş gibi geliyor. Demek ki konsül için hiç de küçük değilmiş. Bazen ufacık bir davranış bile yanibaşımızdakinin tekamülüne hizmet edebilir. Bunlar bazen o kadar anlık olur ki farkına bile varmayız. Ancak yaptığımız en ufak davranışı bile kaydeden yerin olduğunu da unutmamalıyız.

(Gelecek ay: İşaretler ve Semboller konusu ile devam edeceğiz.)

İŞIĞIN HAZİNESİ

"The Fireside of Treasury of Light" kitabından
Çeviren: Nelda Bayraktar

Bu yazı dizisi bazılarınca Altın Çağ, Kova Çağı, Milenyum diye de nitelendirilen New Age yazarlarına ait önemli ve anlamlı kitapların çok kısa özetlerini içermektedir.

Bu Kitaplar insanların hayatlarını değiştirebilmiş, toplumu etkileyebilmiş dahası düşüncelerimizi yeni ve heyecanlı istikametlere yönlendirebilmiştir.

Yazarlar, düşünce adamları, şairler, spiritüel üstatlar, hümanist psikologlar, devrimciler ve Şamanlar bu dizide Yeni Çağ'ın birbirinden farklı ve çeşitli düşünce unsurlarını ortaya koymaktadırlar.

TİTREŞİMSSEL TIP

Richard Gerber, M.D.

Titreşimsel Tıp geleceğin spiritüel bilimi olarak kişisel dönüşümün de bir sonraki evresine hizmet edecektir.

Maddeyi Einstein'ın gözüyle enerji olarak gören modern bilimden onayını almış bulunan Titreşimsel veya enerji tıbbı, özellikle interaktif enerji alanları açısından bakıldığında biyolojik sistemlerin incelenmesinde uygulanmaktadır. Daha basit şekilde anlatmak gerekirse, Einstein vari bakış açısı insanı alanların içindeki alanlara ait yüksek boyutlu bakış açısından görmektedir. Artık madde, bölünemeyen en küçük atom altı parçacığından daha yüksek fiziki ve titreşimsel bedenlere kadar değişkenlik gösteren enerji alanlarının içindeki dinamik enerji olarak görülebilmektedir. Yüksek enerji partikülleri fiziği, Kirlian fotoğrafçılığı, holografi ve biyolojik sistemlere uygulanan fiziki şifa teknikleri; yaşam süreçlerine ait enerji alanlarının özelliklerini anlamamızı sağladı. İnsanı, ışığın çok boyutlu spiritüel varlıkları olarak düşünmeye başladığımızda, titreşimsel şifanın güçlü etkilerini algılamaya başlarız. Titreşimsel tıp, bedendeki bozuklukları ve çok kademeli interaktif enerji alanlarını yeniden dengeleme esası üzerine çalışır.

İnsanın oya gibi işlenmiş narin anatomisinin eterik ve yüksek

boyutlarını oluşturan pek çok enerji ışığın hızından da hızlı bir şekilde titreşir. Fizikte Manyetik elektrik enerji alanları diye tabir edilen ve Einstein'ın denklemleriyle tahmin edilen enerji alanı, bu yüksek titreşimsel fenomenin altında yatan bilimsel prensiplerin şifresinin çözümüne sahiptir. Duygu ve düşüncelerimiz bu özel enerjinin manifestosu gibidir. Duygusal sorunlarımızı, narin fiziki anatomimizin fonksiyonlarını etkileyen enerji dengesizlikleri olarak görmeliyiz. Bu duygusal dengesizliklerimizin insan fiziolojisindeki narin alanların içindeki problemler olarak görmeyi kabul edersek işte o zaman bu narin enerjinin diğer doğal formlarını da kullanarak dengeyi bozan ve problem yaratan unsurlarını da düzeltebilir veya ortadan kaldıracabiliriz. Homeopatik çareler, çiçek özleri, taşlar, kristaller ve renk enerjileri insan bedeninin bu narin enerji alanlarını etkilemekte ve bu tarz titreşimsel terapiler stress ve hastalıklar üzerinde güçlü olmaktadır.

Önümüzdeki 20 yılda bütünüyle yeni bir enerji biliminin ortaya çıkışına tanık olacağız. Spiritüel bilim adamları bilinen bilimin sınırlarını daha yüksek enerji fenomenini çözmek için genişletmeye başlayacaklar.

İnsanoğlu tarihinin en olağandışı dönüm noktasında bulunuyor.

Farmakoloji, cerrahi ve teşhis için kullanılan elektronik yansıtma sistemlerindeki yeni teknolojiler sayesinde geleneksel tıp ciddi hastalıkların tedavisinde inanılmaz bir ilerleme kaydetmiştir. Artık belli bulaşıcı hastalıkları tedavi edebiliyor, belli bazı kanser tiplerinden, kalp hastalıklarından, yüksek tansiyondan ve böbrek rahatsızlıklarından insanları kurtarabiliyoruz Sürekli keşif alanı bulunduğundan dolayı Ortodoks tıbbi gerçekten muhteşem bir alan olmaya devam etmektedir. Modern tıbbın insanoglunun durumunu belirgin bir şekilde iyileştirdiğini elbet te inkar edemeyiz Çünkü bilimsel buluşlar ve uygulamaların bazı mucizeleri olmasaydı pek çok kişiyi vaktinden önce kaybedebilirdik. Ancak şu da bir diğer gerçektir ki Ortodoks tıbbi hastalıkların derinlerinde yatan gerçek sorunu bulamamaktadır. Geleneksel tıptan gelenler gerçekten hastalığın duygusal, ruhsal, biyoenerjetik ve spiritüel semptomlarına yaklaşabilmekte midirler?

HATIRLANMASI GEREKENLER

İnsan, ruhsal gelişimin evrimsel modellerini yansıtan dinamik enerji bir sistemidir. İnsan bilinci sürekli öğrenmekte, büyümekte ve evrimleşmektedir. Bu dinamik değişim sürecinin spiritüel uyanıklığı daha belirgin hale gelmeye başladıkça, insan ırkının enerji dinamiklerinde de değişim olacaktır.

Genelde pek çok kişi düşünce ve yaşam tarzlarını değiştirme ihtiyaçları üzerinde düşünmeden hastalıkları için doktora gider. Hasta ile doktor ilişkisi ancak her iki taraf da birbiriyle yakinen ilgilenirse başarılı olmaktadır. İnsanların doktorlarını dinleyerek kendi hayatlarıyla ilgili sorumluluk almaları gerekir.

Hastalıklarımız duygusal yönden huzursuz olduğumuz, spiritüel blokajlarımızın olduğu iç bedenimizin sembolik yansımaları olabilir. Dıştan gelen olumsuz etkiler olsa bile en altta yatan bir yatkınlığın olması gerekir. Bizi oluşturan ince enerji bileşikleri yani çakralarımız ve meridyen sistemlerimiz, duygusal ve spiritüel zorluklarımızı fizyolojik zayıflıklara çevirirler ki bunlar da fiziki hastalıklar olarak karşımıza çıkarlar.

Hastalık ortaya çıktığında, bu yaratıcı bilincimizin ve narin hayat enerjilerimizin çok boyutlu beden/zihin/ruh kompleksine akmasının engellendiğini işaret eder. Bu, bir şeylerin yanlış gittiğini söyleyen sembolik bir uyarı mesajıdır. Sürekli bir sağlık isteniyorsa, kısıtlanmanın olduğu alan yeniden dengelenmelidir.

İnsanın üzerinde çalıştığı duygusal/spiritüel konular, çakralardan çıkarılan anahtar bilgilerin yansımasıdır. Çakralar topraklanma, cinsellik, kişisel güç, aşk, irade, yaratıcı ifade, iç görü ve spiritüel görüş

ile ilgilidir.

Yukarıda ifade edilenlerden birinde bile bir blokaj olduğunda enerji akışı engellenir böylece gerekli olan yaşam enerjisi ilgili organa ulaşamaz. Bu tarz blokajlar kendilerini hastalıklar olarak ifade ederler.

Çakraların içinde en önemli olanı kalp çakrasıdır. Çünkü bu çakra insanın hem kendisine hem de diğer insanlara olan sevgisini serbestçe ifade edebilmesi demektir. Kişisel ve spritüel dönüşüm çiçek şeklindeki bu kalp çakrasının açılmasıyla gerçekleşir.

Korkular ve yanlış anlamalar pek çok hastalığın ana nedenleridir. Ruhsal uyanıklığımızın daha alt kademelerinde korkularımıza kör bakarız, onları dış dünyaya yansıtırız. Aslında problem kendi içimizdedir. Bu korkuları ortadan kaldırmanın ve tedavi etmenin tek yolu kalp çakrasındaki blokajları ortadan kaldırmaktır. Kalbimizin merkezini açtığımızda daha yüksek spritüel enerjiler bize akarak şifa tesirleri için katalizör rolü oynar.

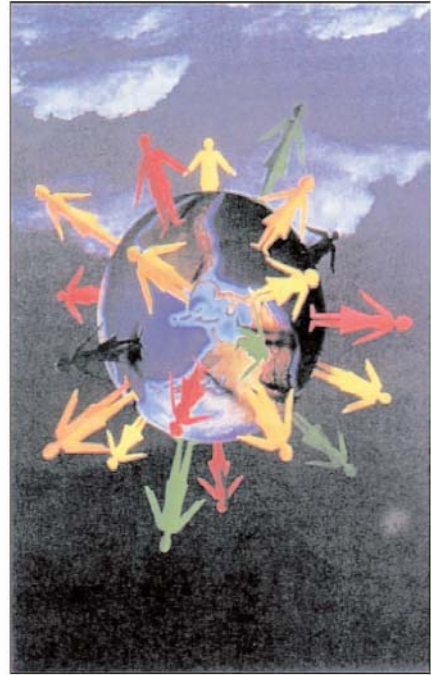
Reenkarnasyon ruhların Yaratanın kendi enerjisi ile birleşerek tekamül etmeleri, öğrenmeleri ve spritüel yönden olgunlaşmalarıdır.

Reenkarnasyon ruhların çeşitli fiziki bedenlerde pek çok kez deneyerek ve deneyimleyerek öğrenmeleridir. Hem olumlu hem de olumsuz yaşam deneyimleri bedende

saklanır ve karma yoluyla gelecekteki yaşamları etkiler.

Ruhun bir yaşamında başkalarına eziyet ve işkence etmesi veya yaptığı yanlış davranışlar gelecek yaşamlarında bir başkası tarafından aynı davranışlara maruz kalmasıyla neticelenebilir. Böylece yaptığının yanlışlığını her iki tarafın gözünden görmüş olur. Yine benzer bir şekilde kişi yaptığı olumlu işler ve davranışlarla bir sonraki hayatında zenginliğe, üne ve sosyal statüye kavuşabilir. Reenkarnasyonun felsefesi kişinin kendini çeşitli fiziki ve sosyoekonomik kısıtlamaların içinde görerek öğrenmesidir.

(Gelecek ay: Titreşimsel Tıp Konusuna Devam edeceğiz...)

Çocuklarla El Ele

Derleyen: Nadide Kılıç

Çocuklu olmak, dünyanın en muhteşem serüveninin içine çekilmek kadar olağanüstü bir uğraşmayı anataya yükler.

Güzelliği ve anne-babaya yaşattığı hoş duyguları yanı sıra verdiği yükümlülükler de o denli zordur.

Çünkü çocuğun doğru eğitilerek, severek büyütülmesi her anne babanın dileği hem de kutsal görevidir.

Ancak iyi anne baba, bebeklik çocukluk safhalarının bilimsel verilerini göze alarak çocukları eğitmeyi bilmelidir de...

Yazı dizisi gerekli bilimsel yöntemleri içermektedir.

Çocuğu Kabullemek

- Çocuğunuzu olmasını istediğiniz gibi değil, olduğu gibi kabul edin. Böylece olabileceğinin en iyisi olmasına imkân verirsiniz.

- Çocuğunuzu değiştiremezsiniz. Onu ancak değişim için cesaretlendirebilir ve isteklendirebilirsiniz.

- Küçük çocuğunuzu değiştirmeye çalışmak, onun üzerine oturmaya benzer. İstediklerinizi elde ettiğinizi düşündüğünüz sırada, altına kalanın enkaz olduğunu fark edersiniz.

- Çocuğunuzun sahip olmadığı özelliklere üzülme yerine, sahip olduklarına sevinin.

- Çocuğunuzun yansıttığı kişiliği kabul edin.

- Çocuğunuzun yaptığı, elinden gelendir. Çocuğunuzun sınırlarını kabullenin.

- Sizin istediğiniz ve çocuğunuzun yapamadığı birçok şey, gerçekte çocuğunuzun elinden gelmediği için yapamadığı şeylerdir.

- Çocuğunun “çok akıllı ama tembel” olduğunu düşünen anne-

babaların çoğu ya birinci, ya ikinci yargılarında yanılıyorlardır. Çocuğunuza böyle bir yakıştırmada bulunmayın, dile getirmeyin.

- “Çok akıllı”, mutlaka herhangi bir alanda, çocuğun, ortaya yaşıtalarında çok farklı bir şey koymasına imkan verir.

Oyun – Oyuncak

- Hangi yaşta olursa olsun, çocuğunuzla oynamak ve onun heyecanına katılmak fırsatını kaçırmayın.

- Çocuklarla oynadığınız oyunları kaybedin. Çocuğunuzun “yenile yenile yenmeyi öğreneceğini” düşünüyorsanız yanılıyorsunuz. Çocuklar yenildikleri zaman oyuna ilgilerini kaybederler.

- Çocuğunuza pahalı elektronik oyuncaklar almak istediğiniz zaman iki kere düşünün. Bozar diye oynamasına izin vermediğiniz zaman, hem sevincini, hem girişimciliğini engellemiş olursunuz.

- Pahalı elektronik oyuncaklar büyük çoğunlukla kullanışlı oyuncaklar değildir. Çünkü verdikleri ilk sevincin ötesinde bir sıkıntı getirirler.

Bilseydim...

Zehra İskender

Pişmanlık duymadan yaşamak mümkün müdür? “Ah Keşke!” nidasıyla sarsılmadan yaşamı omuzlamak, sanırım hepimizin arzusudur. Ama her birimizin gönlünde “Ah keşke düşünseydim!.. keşke olmasaydı! Keşke verseydim!” gibi artık faydasız olan hayıflanmaların ezikliği vardır. Bu başlık altında belleğimize yerleşen her olayı hatırladıkça bizi yoğun üzüntüler içinde bırakır.

Bu nidanın ifade ettiği anlam aslında çaresizlikten başka bir şey değildir. Çaresizlik bizim elimizi kolumuzu bağlar. Elimizdeki gücün, imkanın işe yaramadığı gerçeği ile karşı karşıya bırakır. Çünkü artık geçmiş olan yaşamımızı irdeleyerek pişman olduğumuz ne varsa değiştirmek imkânına sahip olsak bile, yaptıklarımız, zamanında yanlışlık olarak tescillenmiştir. Maziye geçmiştir.

Zaten “Ah keşke... olsaydım” gibi cümleleri bizim için sarf etmeyiz. Etrafımızdan gelen tenkitleri cevaplamak ve kendimize bahaneler bularak özrümüzü belirtmek için de kullanırız.

Bazı insanların her şeyi zamanında yapmak yerine “Ah keşke”lere

sığındığını görürüz. Böyle insanları gözlemlediğimizde günü yaşamadıklarını, zamana değer vermediklerini anlayabiliriz. Onlar ya geçmiş zamanların keşkelerine veya gelecek hayallerine çok fazla sapanmış olabilirler.

Bazı “Ah keşke” ci insanlar ise günü yaşarken, aşırı planlı olup, titizlik gösterebilirler. Ama bu titizlik mükemmeliyetçilik boyutuna geçerse kişi hiçbir düşüncesini ve güzel başarılarını eyleme geçiremez. Devamlı fikir değiştirerek çalışmalarını sonuçlandıramazlar. Enerjilerini ve zamanlarını boşa harcarlar. Böyle kişilerin özgüvenleri eksiktir... ya da hiç yoktur.

Yine “Ah keşke” girdabına düşmüş insanlar vardır. Bunlar kendi yaşamlarındaki eksiklikleri veya yanlış uygulamalarını görüp düzeltmek yerine başkalarını mercek altına alırlar. Mütemediyen “Ah keşke yapmasaydım düşünseydim” gibi sözlerle dikkati kendi üzerinden savuşturmaya çalışırlar. Bunu yaparken kurnazca davrandıklarını bilirler. Her kurnaz insan gibi bencillikleri nedeniyle kendi hatalarını bilinçsizce görmezden gelirler. Kurnazlıklarının yeteceğine inanırlar. Halbuki kurnazlık yerine aklın tecrübe ve bilgilerle donatılarak doğru düşünebilme ve mantık yürütebilme kapasitesini artırmak en doğru ve direk yoldur.

“Ah keşke” nin pişmanlığına düşmememiz için geçmiş zaman zaman irdeleyerek doğru ve yanlış yaptığımız konuları bulup, eksikliklerimizi gidermek için çalışmalıyız.

Gelecek hedeflerimizi iyi tayin etmek gerekir. Bu hedefler arasında düşünce ve ruhsal gelişmemizle ilgili niyetlerimize mutlaka yer vermelidir.

Tayin ettiğimiz hedeflerimizi hep gündemimizde tutmamıza rağmen, hedeflerimize mutlak gözülle bakmadan yaklaşmalıyız. Çünkü yaşamda değişen şartlarla birlikte hedeflerimizde de kaymalar olabilir.

En önemli husus zamanın önemini bilmektir. Her alanda, her konumda, her yaşta yapmamız gerekenleri yapmalı, yaşamamız gerekenleri yaşamaya özen göstermeliyiz. İstek ve arzularımızı ertelemeyen, yaşam tercihlerimizi doğru yapmalıyız. Çünkü bir gün yaşlandığımızda hedeflerimize ulaşırsak bile içimizde ukde kalmış arzularımızın açlığı içinde de “Ah keşke” nin ağır duygusunu hissederiz.

Zamanın bize yüklediği sorumluluğu ve hoşluğu imkanımız oldukça gerçekleştirmeye çalışmalıyız.

Bunu yapabilmek ise kendimizle barışık olup yaşamdan ne istediğimizi iyi bilmekle gerçekleşir.

E N B Ü Y Ü K B İ L G E

ARİSTO'DAN SEÇME ÖĞÜTLER

Bilmelisin ki güzel bir anı bırakmanın ve Yüce Yaratıcı'nın hoşnutluğuna ermenin dışında, senin için başka bir değer yoktur. O'na tutunacak olursan, seni herkesin şerrinden korur.

Bilmelisin ki sen kötü oldukça halkını düzeltemezsin. Sen azgın ve sapık oldukça onlara doğru yolu gösteremezsin. Kör olan nasıl yol gösterebilir! Fakir olan nasıl zengin edebilir! Aşağılık biri nasıl yüceltebilir! Zayıf olan nasıl güçlü kılar!

* * *

Sorumluluğunu üzerine aldığı kimseleri düzeltmek istiyorsan, önce kendinden başla. Başkalarının ayıbını gidermek istiyorsan, önce kendi kalbini o şeyden temizle. Kendin kirli iken başkasını temizleyemezsin. Bu doktorluk iddiasında bulunan birinin aynı hastalık kendisinde bulunduğu halde başkasını tedavi etmeye kalkışması gibi olmayacak bir şeydir. Sözünle davranışın, içinle dışın birbirine uymadıkça güzel sözlerle dinleyicilere bir şey verdiğini sanmayasın ha!

* * *

Bilmelisin ki insanları ıslâh etmek için dürüst idarecilerden daha iyisi, kendilerini ve başkalarını bozmak için yine idarecilerden daha kötüsü olamaz. İdarecinin halkla olan ilişkisi ruhla ceset arasındaki ilişki gibidir, ruhsuz cesette hayat yoktur.

* * *

Kanunları uygulamaya çalış, çünkü sürekli huzur bununla sağlanır.

* * *

Azgınlıktan sakın, çünkü gücünü tüketip bitirir. Kendini beğenmişlikten sakın. Zira bu durum erdemle bağdaşmaz.

* * *

Bilmesin ki, bozguna uğramanın başlıca sebebi kibirlenmektir.

* * *

Doğruluk yaratıkların yaşama güvencesidir.

* * *

Yalan bir hastalıktır, yakalanan bir daha kurtulamaz.

* * *

Ölümü gözü önünde bulunduran kendini ıslâh eder.

İnsanlara yüz suyu dökmek yok mu, işte küçük ölüm odur.

* * *

İskender'e şöyle yazmıştı: "Halka iyi davran ki sevgisini kazanasın. İyilik ve sevgiye dayanan yönetim, baskı ve zulme dayanandan daha devamlıdır. Bilmelisin ki sen sadece bedenlere hükmedebilirsin, ama iyilik yaparak gönüllere hükmetmeye bak."

* * *

Yiyip içtikleri şeylerle övünen bir topluluk görmüş, "Bırakın böyle şeyleri, bunlar bayağılıktır, edebinizle övünün, edep şereftir" demiştir.

* * *

İlimden başka her şeyin azı çoğundan daha hafiftir, oysa ilim arttıkça taşınması kolaylaşır.

* * *

İlim aklın kılavuzu, akıl ise iyiliğin komutanıdır.

* * *

Kişinin dili aklının kâtibidir, akıl neyi yazdırırsa dil onu söyler.

* * *

Altın ateşte eritilerek saflaştırıldığı gibi, kişi de mesleğinde pişerek olgunlaşır.

* * *

Her şeyin yenisi iyidir, ama sevginin eskisi daha iyidir.

* * *

Kişinin bilmediğini öğrenmesine engel olan şey, bildiğinden az yararlanmış olmasıdır.

* * *

Yaptığı işten zevk alan yani severek yapan adam, bu konuda önüne çıkan engellere de katlanmasını bilir. İlimin yararını gören adam, daha çok öğrenmek için güçlüklerle göğüs gerer.

Evlilikleri kurtarabilecek bir soru!

Çev: Belgin Tanaltay

Stan ve Sue Gordon, aile terapisti Harry P. Dunne'nin odasından içeri girerken 20 senelik evliliklerinin sona erdiğini düşünüyorlardı. Sadece, boşandıktan sonra yalnız yaşayabilmeleri için yardım isteyeceklerdi. "Birbirimizi seviyoruz, fakat beraber yaşayamıyoruz" diye düşünüyorlardı.

Dunne, içinde hala sevginin olduğu bir evliliği gömemezdi. Gordon'lara eve dönmelerini ve kendi kendilerine şu soruyu sormalarını önerdi: "Benimle evli olmak nasıl bir şey?". Gordon'lar çok şaşırılmışlardı, Dunne'nin problemlerini anlamadığını düşünerek, birbirleriyle ilgili bir sürü şikayetlerini sıraladılar.

Sue, Stan'ın bu kadar duygulu ve hassas olmaması halinde, her şeyin bambaşka olacağından emindi. Her zaman başkalarına öfkelenmiş bir halde evden dışarı fırlıyor, onu hep yalnız bırakıyordu. Stan da "Sue bu kadar dağınık ve keskin dilli olmasaydı, evde daha çok bulunurdum" diye kendini savunuyordu. Bütün bu şikayetleri dile getirme, her şeyi daha berbat bir hale getiriyordu. Sonunda, Dunne'in bu çılgın sorusunu denemeye karar verdiler.

Birkaç gün sonra, Sue yemek masasının üstünde dikkatsizce atılmış bir takvim gördü. Birdenbire parladı. Stan evi böyle gereksiz şeylerle dağıtırken kendisini nasıl dağınıklıkla suçlayabilirdi. "Niçin bu takvimi eve getirdin?" diye haykırdı. Fakat daha

Stan cevap vermeden, o takvimi orada bırakanın kendisi olduğunu hatırladı. İçinden bir ses ona "Bu sefer getirmesen de, başka zamanlar gereksiz şeyler getiriyorsun." diye kendini müdafaa etmesi için zorlasa da, o öyle yapmadı. Kendi kendine, "Stan bana aynı şeyi söyleseydi, ne hissederdim?" diye sordu. Cevap açıktı ve Stan'a "Yaptığım şey edepsizceydi, özür dilerim." dedi. Stan şaşırılmıştı. Sue, sanki dans ederken, umulmadık bir geri adım atmıştı, onun da ona uymak için ileri bir adım atması gerekiyordu. Silahlarını tamamen bıraktı, böylece bir zamanlar kolaylıkla başlayabilecek bir savaş, başlamadan bitmişti.

Dunne'in sorusu, uzun seneler boyunca çiftler arasında çok etkili oldu. Bu soruyu yayınladığı bir rehber magazinde, kendi kendine terapi için bir slogan olarak kullandı.

Dunne'in programındaki:

1. ADIM: Soruyla ilgili bir çabaya girmeyi eşlerin istemesi.

Birçok kişi birbirini değiştirmek için boş yere çaba sarf eder.

Örneğin, Gordon'lar için evlilikleri dağınık bir savaş alanına dönmüştü, çünkü, ikisi de birbirinin hatalarını görüyordu. Halbuki problemin bir parçası olduğunuzu kabul edebilmek mucizeler yaratabilir.

Dunne evliliği üçlü bir ilişki olarak görüyor: Ben, Sen ve Biz. "Biz"i bir banka hesabına benzetebiliriz. Dunne,

“Eğer Sue Gordon gibi “Bir hesabına yatırım yapmaya başlarsanız eşiniz de size uymaya çalışacaktır” diyor.

2. ADIM: Kişisel bir envanter tutun. İyi ve kötü davranışlarınızın listesini yapın. Bu egzersiz, hangi davranışlarınızın ve hallerinizin değiştiğinden dolayı ortaya çıkaracaktır. Olumlu davranışlarınızı görmek de kendi kendinizi aşırı derecede eleştirmenizi engelleyecektir.

Ann ve Jim Birmingham dört senelik evlilerdi. ilişkilerindeki ciddi stres belirtileri onları korkutmaya başlamıştı. Önceleri ikisi de çalışıyorlardı, ilk çocuklarına sahip olana kadar heyecan dolu bir evlilikleri vardı. Bebek olduktan sonra Ann’ın işinden ayrılmasına karar verdiler, fakat sonuçları için ikisi de hazır değildi. Jim, yaşam stillerini sürdürebilmeleri için kendini öldüresiye çalışmaya, Ann’de kendini olmayan bir kocaya ve devamlı isteyen bir çocuğa adanmış hissetmeye başlamıştı.

Kişisel bir envanter tutmaya başlayınca bakış açıları değişti. Jim, “Kendimin eve daima koşarak geç geldiğini, Ann’c günün nasıl geçtiğini sordüğümü, daha cevabını beklemeden telefona koşup, gene iş görüşmeleri yaptığımı gördüm, benimle evli olmak korkunç bir şey Olmalı” diyordu.

Ann’de kendini şirret bir kadın olarak gördü. Dunne’in sorusunu zihninde devamlı tekrarlayarak Jim’in eve gelişinden sonraki konuşmalarını, Jim’in onu ofisinden aradığında verdiği cevaplarını düşündü. Jim’in kendini işine vermesi çok doğaldı. Çünkü eve geldiğinde mutlu

olamıyordu.

3. ADIM: Çabalarınızla ilgili gelişmeleri paylaşın. Bu, kişinin kendi çabası da olsa, bunu paylaşmak işler arasında bir tartışma yerine, mantıklı bir konuşma ortamı hazırlar. Bir keresinde Birmingham’lar ilişkilerindeki stres konusunda aynı suçu paylaştıklarını gördüler. Ann, Jim’c, “Kendi hayal kırıklığımla baş edemediğim için seni suçluyordum” diyebilirdi. Jim’de Ann’e, “Ne hissettiğini anlıyorum, anne olarak çok büyük bir görev yapıyorsun fakat bebekler bunun değerini bilemiyorlar.” diyebilirdi.

4. ADIM: Bu en önemli adımdır; Olaylara eşinizin gözüyle bakabilecek, akıllıca bir anlayışla davranmak. Önce değiştirebileceğiniz en kolay hareketinizle başlayın. Daha sonra diğer değiştirmeniz zor olan hareketlerinizi ele alın.

Stan Gordon’un, Sue’ya yıllık aile toplantısına katılmayacağını, çalışması gerektiğini söylemesi büyük bir krize sebep olmuştu. Sue, “Çok incinmişim, kendimi terk edilmiş hissettim. Önceleri çok öfkelenir, ağlardım. Onun yerine, kendi kendime “Benimle evli olmak nasıl bir şey?” diye sordum, Stan’ın çarışımı giydim, sinirlerim yatıştı, sadece benim toplantıya katılabileceğimi kabul ettim.” diyor.

Bu olayın Sue için ne kadar önemli olduğunu bilen Stan, Sue’nun ailesine saygılarını iletebilmek için telefon günleri saptadı.

Gordonlar olaylara birbirlerinin bakış açısıyla bakmaya başladıkları günden beri ilişkileri de hep sevgiyle sürüyor.

Resim Sevgisi

Şükran DURUER

(Nedim Günsür; Gurbetçiler - 1978)

1992 yılıydı. Yedi yıl süren evliliğimin sonunda, yedi ay Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde sürekli yatarak bin bir güçlükle bir kız çocuk sahibi olmuşum. Yatakta sürekli sırtüstü yatarak geçirdiğim, geçmek bilmeyen bu sürenin sonunda ne olacağını bilmemek beni çok değişik duygu ve düşüncelerin içine itiyordu. Yedi ay bedensel engelli gibi yaşadım. Yürüyemedim, oturamadım son üç ay da yemeğimi kendi ellerimle yiyemedim. Böyle bir dönemde o kadar çok şey yapmak istediğim halde yapabileceklerim sınırlıydı. Sanki bir

sınavdaydım ve ben bu sınavdan başarıyla geçip, yıllarca arzuladığım bebeğime kavuşmuşum.

O zor günlerde yaşamımı gözden geçirmek için çok zamanım oldu. Kararlı, sabırlı, özverili bir şekilde ve çok isteyerek yapılan her çabanın sonunda, karşılığının alındığını biliyordum ama bunu yaşayarak da gördüm. Zor günlerdeki bekleyiş bana çok deneyim kazandırdı. Bir "var oluş" nedenim olmalı diye düşündüm ve resim yapmaya hastanede yatarken karar verdim.

Çocukluğumdan beri resim

yapmayı çok seviyor ve okul yıllarımda öğretmenlerim, ailem ve arkadaşlarım tarafından takdir ediliyordum. Hayat bir sınavdı ve artık benim için yeni bir sınav hazırlığı başlıyordu. Hastanede yatarken almış olduğum kararlar doğrultusunda eşimin de destek vermesiyle ilk ciddi resim çalışmalarına başladım. Bunun için kendime fırsatlar yaratıyordum. Resim çalışmalarının ileri aşamalarında daha önce kendimi yeterince tanımadığımı keşfettim.

Resim, insanları, doğayı, sevgiyi, saygıyı, şefkati, yaşamın tüm gerçeklerini duygu ve düşüncelerime yansıtıyordu. Bir resme başlayacağım zaman büyük heyecan duyuyor, günlerce onun üzerine yoğunlaşıyordum. Öyle ki, rüyalarımda bile resim yaptığımı görüyordum. İnsan çok sevdiği birini ya da hoşlandığı bir konuyu düşünürken yüzünde değişik, tatlı bir ifade oluşur ya, ben de yeni başlayacağım bir resmi düşünürken aynı duyguları ve aynı ifadeyi hissediyordum. Tıpkı uzun süren bir bekleyişin ardından kızımı kollarıma alışım gibi. Resim yapmaya karşı duyduğum bu sevgiyi ancak bu sözlerle ifade edebilirim. Öyle ki, her yaptığım resim, bende yeni bir fikir oluşturunuyordu. Uykusuzluktan gözlerim kapanıncaya kadar çalışıyor, sabah kalkınca da ilk işim, yaptığım resmin başına gitmek oluyordu. Başka işlerle meşgul olsam da, her fırsatta resmin başına gelip onu her açıdan izliyor, günlerce o resim üzerinde düşünüyordum. Çalışmamı bitirip imzama attıktan sonra karşısına geçip

büyük bir keyifle izliyor, adeta başka alemlere gidiyordum ve bu arada hemen yeni bir tuval hazırlıyor, diğer resme başlıyordum. Resim bittiğinde nasıl olacak düşüncesiyle, büyük bir coşkuyla gecemi gündüzüme katarak çalışıyor ve sonuçtan memnun oluyordum. Beni tanıyan eş, dost, arkadaş çevremdeki insanlar çalışmalarımı beğendiklerini açıkça ifade ediyorlardı. Bir sergi açma düşüncesi bende çoktan oluşmuştu. Bu doğrultuda çalışmalarımı hızlandırmıştım. Bazen mutfak, bazen de salonumun bir köşesi bir anda benim resim atölyem oluyordu. Bu sırada çalışmalarımı sinamam için beni ruhen tatmin edecek bir fırsat çıktı. Aralık 1999'da Kadın Emeğini Değerlendirme Vakfı'nın düzenlediği Bahçelievler'de Kocasınan Çocuk Yuvası yararına yapılan bir gecede ben de on beş adet resmimle katılarak sergi açtım. Orada resimlerim ilgi toplamıştı. Burada satılan iki resmimle küçük de olsa katkıda bulunduğum için çok mutlu oldum. Yine tesadüfen evde televizyon izlerken, 2000 ULUSLARARASI Ümrân BARADAN DÜNYA RESİM YARIŞMASI düzenlediğini duydum. Bu yarışmaya müracaat ederek yarışmacı olmaya hak kazandım. Uzun ve heyecanlı bir bekleyişin sonunda 23 EKİM 2000'de Atatürk Kültür Merkezi'nde) Kültür Bakanının açılışını yaptığı ve İstanbul eski ve yeni valilerinin de katıldığı yarışmada 100 resim arasında benim resmim 17'nci oldu. İlk otuz resim sunuculuğunu Perihan Savaş'ın yaptığı bir televizyon programıyla

canlı yayında gösterildi. Bu benim için çok büyük bir mutluluktu. Çünkü, bu yarışma uluslararası bir yarışmaydı. Bu kadar çok resmin arasında 17'nci olmak benim için çok önemliydi. Resmim hemen orada satın alındı geliri UNICEF'e bağışlandı. Oradan eve çok mutlu ve kıvançlı dönmüştüm. Ben, benden içeride, bende, beni bulmuştum.

Artık fırsat buldukça resim sergilerini geziyordum. Bir sergi gezisi esnasında yurt içi ve yurtdışında yüzlerce sergi açmış olan değerli bayan ressam Kainat Barkan PAJONK ile tanıştım. Onunla görüşmeye devam ettim, kendisi resimlerimi gördüğünde çok beğendi ve her konuda bana destek olmaya hazır olduğunu ifade etti. Haftada iki gün onun yanına giderek çalışmalarımı bir yıl kadar sürdürdüm. Onun ziyaretine gelen birkaç ressamla daha tanışma olanağım oldu, onlar da resimlerimi beğendiklerini ifade ediyorlardı. Diğer ressamların beğenilen bana resim sergisi açmak için cesaret verdi. Bir gün Harbiye Askeri Müzesi'ndeki bir sergiyi gezerken, benim de burada sergi açabileceğimi düşündüm. Gerekli koşulları öğrenerek Genelkurmay Başkanlığı'na dilekçe yazdım ve resimlerimin birer kopyasını da göndererek sergi açmak için izin istedim. Dilekçeme olumlu cevap geldi ve 21-30 Haziran 2001'de Harbiye Askeri Müzesi'nde ilk ciddi kişisel sergimi açtım. Kendi sergimi gezerken duyduğum mutluluğu anlatacak söz bulamıyorum. Sergimi açtığım yerin Tarihi bir müze oluşu

beni bir kat daha onurlandırıyor. Çünkü, sergiyi izlemeye gelenlerin çoğunluğu yabancı turistti ve onlar beğenilerini sözleriyle, takındıkları ifadelerle belli ediyorlardı. Sonunda amacıma ulaşmıştım...

Bu sergi ve resimler kendimi ifade ediş biçimimdi, resimlerimin her birinde ben gizliydim. Resim yaparken neler hissetmiyorum ki? Tuval ve fırçayla bir bütün olduğumu düşünüyorum. Resim yaparken saatlerin nasıl geçtiğinin farkına bile varmıyorum ve onları çocuğum gibi görüyorum. Evdeki günlük işleri bir an önce bitirip tuvalimin başına geçmek için sabırsızlanıyorum. O gün herhangi bir nedenle resim yapamadıysam, kendimde bir eksiklik hissediyorum.

Resimlerimde ne tür konuları mı işliyorum? Bazen bir ayakkabı tamircisi ya da bir tren yolculuğunda hissederek gördüklerim, simit satan bir çocuk, yaşlara bürünmüş bir kadın, çöplükten ekmek toplayan bir adam, Anadolu kadını, kır çiçekleri... Gün batarken ve gün doğarken denizdeki yansımalar etkiliyor beni ve bütün benliğimle oralara gidiyorum. Karmaşık yollar arasında bulduğum, bence doğru olan bu yolda yaşadığım sürece yürüyeceğim... Çünkü, benliğimi ve mutluluğu böyle buldum.

Tüm insanlara sesleniyorum:

Siz de sizden içeri girin, kendi yeteneklerinizi bulun. Çünkü, her insanın bir var oluş nedeni ve insanlığa verecek bir şeyleri olduğunu düşünüyorum.

Gülmek Güzeldir

Hayatımız Mizah

Güngör Özyiğit

PSİKOLOG HOCA

Hoca kendini ve dolayısıyla insanı tanımada, davranışların gizlide duran nedenlerini bulmada nice psikoloğa taş çıkartır. İnsanın öz-saygısını korumak için kendini savunurken düştüğü gülünç durumları göstererek kişinin iç dünyasına ayna tutar.

HEY GİDİ GENÇLİK

Hoca eşekten usanır. Ata binmeye özenir. Yüksek olduğu için, ne kadar zıplasa bir türlü binmeyi beceremez. Bunun üzerine içini çekerek “hey gidi gençlik” der. Etrafına bakınır. Kimse olmadığını görünce, gerçeği söylemekten çekinmez ve “ben senin” der kendine “Gençliğini de bilirim!”

Düşenin dostu olmaz demişler. Hele eşekten düşenin, onuru da zedelenir. Halk arasında böyle şerefi iki paralık olana “eşekten düşmüşe döndü” derler.

Hoca bir gün eşekten düşer. Bunu gören çocuklar, eşekten düştü diyerek alaya başlayınca, Hoca yerden kalkmak üzere doğrulurken onurunu da kurtarmaya çalışır ve “Çocuklar” der “Düştüm sandınız ya.. ben zaten inecektim!”.

YAKIŞIYOR HASPAYA

İnsan çoğu kez başkalarına hak

görmediği şeyleri kendine ve yakınlarına hak görür. Kendine ayrı, dışarıdakilere ayrı olarak çifte standart kullanır.

Hoca bir gün camide vaaz verirken, karılarını süslü püslü dolaştırırlara verir veriştirir. Camiden çıkarken, adamın biri yanına yaklaşır ve “Hoca Efendi, sen kadınların giyimine, süsüne karışsın ama senin hanım da her gün sürüp sürüşdürüyor, iki dirhem bir çekirdek dolaşıyor. Ona ne diye engel olmuyorsun?” diye sorar. Köşeye sıkışan Hoca “Haspaya da yakışıyor hani değil mi?” diyerek durumu kurtarmaya çalışır.

BİLMEDİKLERİNDEN ARIYORLAR

Kendilerini her şeyi bilmek zorundaymış gibi zannedenler vardır. Onlar bilmediğini bilmenin en büyük erdem olduğunu bilmezler. Hoca bu gibilerin genelde düştüğü komikliği, kendini ortaya atarak gösterir.

Toplantının birinde Hoca'nın eline bir saz tutuştururlar. Ve “Biraz çal da, hoşça vakit geçirelim” derler. Hoca saz çalmayı bilmez. Ama bozuntuya da vermez, rasgele tıngırdatmaya başlar. Dinleyenler “Aman Hoca” derler

“Makamların perdelerini bulsana! Böyle saz çalınır mı? Hiç saz çalan görmedin mi?” Hoca bilmemeyi kendine yediremediğinden “Onlar acemi olduklarından perdeleri arıyorlar! Ben buldum, çalıyorum” cevabını verir.

BİLMECE BULMACA

Kenan Rufai bir gün dostlarıyla otururken, pencereden bakar ve “Size bir yalan.. Ayşe Hanım geliyor!..” der. Herkes pencereye gelir ve dışarı bakar. Bunun üzerine Kenan Bey “Size yalan olduğunu söylediğim halde gene gelip baktınız! İşte dünya da böyle. Yalan olduğu biline biline kanılıyor!” der. Ve önemli bir gerçeği öylesine yalın, bir çocuk sadeliği içinde sunar. Aslında gerçek son derece sadedir. O kadar ki insan çoğu kere o denli basit olabileceğine inanamaz. Gördüğümüz her şey ve en başta kendimiz Tanrı’nın varlığına açık bir delil olduğu halde bunu görmeyiz de, O’un varlığını kanıtlamak için ne mantık oyunlarına gireriz, zekâyâ ne türlü perendeler atırırız.

Hoca bilmece fıkrasıyla insanın bu tuhaf tarafını, gerçeği çarpıtıp nasıl anlaşılabilir bir hale soktuğunu bir güzel sergiler.

Bir arkadaşı avucuna sakladığı yumurtayı Hoca’ya göstererek “Avucumda ne olduğunu bilersen, senin olsun” der. Hoca da biraz tarif etmesini, ipucu vermesini ister. Arkadaşı “Dışı beyaz içi sarı” diyerek bulmasına yardımcı olur. Hoca bir süre düşündükten sonra şeytani bile şaşırtan bir sonuca varır. “Onu bilmeyecek ne var? Şalgamı soyup, içini oymuşlar, içine de havuç koymuşlar!”

Hani Hoca’nın oğluna patlıcan nedir diye sorarlar. O da “Gözü açılmadık sığırcık yavrusu” olduğunu söyler. Hoca bunu duyunca “Vallahi” der “Ben söylemedim, kendisi buldu!”

HANGİ GEVEZE

Hoca bir gün çocuklara “Cebimde ne olduğunu bilene bir ceviz vereceğim” der. Çocuklar hep bir ağızdan “Ceviz var” diye bağırlar. Hoca şaşırır ve şaşkınlığını şöyle dile getirir: “Doğru söyleyin hele, hangi geveze söyledi bunu size?”

DELİ DEDİKSE

Hoca değirmene buğday öğütmeye gider. Önünde sıra sıra buğday torbaları durur. Kendi getirdiği bir torbayı da çaktırmadan araya yerleştirir. Değirmenci uzaklaştığında, diğer torbalardan bir avuç buğday alır, kendi torbasına koyar. Torbası doldukça hoşuna gider. Bir ara başka torbadan kendi torbasına aktarılan onu göz ucuyla izleyen değirmenci sinirli bir şekilde seslenir: “Ne yapıyorsun Hoca, elâlemin buğdayını kendi torbana dolduruyorsun? Ayıp değil mi?” Hoca, suçüstü yakalanmanın utancı içinde “Amaaan değirmenci Ağa! Sen bana bakma. Ben deli dolu bir adamım işte.. Ne yaptığımı biliyor muyum sanki?” diye işi pişkinliğe vurmak ister. Değirmenci ise, inadına mantıklı bir insan. “Madem delisin niye bir avuç da kendi torbandan alıp, başkasının torbasına koymuyorsun?” diyerek Hoca’nın üstüne üstüne gider. Hoca bu yaman mantığın karşısında aklın yoluna gider ve şakayla karışık: “Canım deliyiz dedikse, o kadar da değil!” der.

Yayın Süresi : Aylık
Dergi Bedeli : 2.500.000 TL

Yıllık Dergi Bedeli: 30.000.000

Adı Soyadı : .....
Adresi : .....

Posta Kodu : ..... İlçe : ..... Şehir : .....
Tel : ..... Fax: .....

Firma Adı : .....
Vergi Dairesi : ..... Vergi Numarası : .....

1. Lütfen Kredi kartı Hesabımdan Alınız..... VISA..... MASTER..... EUROCARD

Kart No : /...../...../...../...../ Son K. Tarihi: ...../...../..... İmza

2. Bir yıllık abone bedeli olan 30.000.000TL'ni Sevgi Yayınları Tic.Ltd.Şti. adına Yapı ve Kredi Bankası Şaşkınbakkal / İstanbul Şubesi 100-1516-4 numaralı hesaba veya 385999 nolu Posta Çeki hesabına yatırdığınızı belgeleyen dekontla birlikte bu kartı adresimize yollayınız veya fakslayınız.

SEVGİ DÜNYASI P.K. 471, Beyoğlu - 80090 İstanbul

Tel : (0212) 252 85 85 - (0212) 268 00 99 Fax : (0212) 227 01 97 - (0212) 270 22 52

"SEVGİ DÜNYASI ENGÜZEL HEDİYEDİR" SEVGİ DÜNYASI HEDİYE ABONE FORMU

Yayın Süresi : Aylık
Dergi Bedeli : 2.500.000 TL

Yıllık Dergi Bedeli : 30.000.000
İndirimli Abone Bedeli : 30.000.000

Adı Soyadı : .....
Adresi : .....

Posta Kodu : ..... İlçe : ..... Şehir : .....
Tel : ..... Fax: .....

Firma Adı : .....
Vergi Dairesi : ..... Vergi Numarası : .....

Sevgi Dünyası Dergisi'nin bir yıllık aboneliği aşağıda belirtilen kişi/kişilere hediye olarak sunmak istiyorum. Gerekenin yapılmasını rica ederim.

Adı Soyadı :	Adı Soyadı : .....
Adresi :	Adresi : .....
Posta Kodu : ..... İlçe:	Posta Kodu : ..... İlçe: .....
Şehir :	Şehir : .....

1. Lütfen Kredi kartı Hesabımdan Alınız..... VISA..... MASTER..... EUROCARD

Kart No : /...../...../...../...../ Son K. Tarihi: ...../...../..... İmza

2. Bir yıllık abone bedeli olan 30.000.000TL'ni Sevgi Yayınları Tic.Ltd.Şti. adına Yapı ve Kredi Bankası Şaşkınbakkal / İstanbul Şubesi 100-1516-4 numaralı hesaba veya 385999 nolu Posta Çeki hesabına yatırdığınızı belgeleyen dekontla birlikte bu kartı adresimize yollayınız veya fakslayınız.

SEVGİ DÜNYASI P.K. 471, Beyoğlu - 80090 İstanbul

Tel : (0212) 252 85 85 - (0212) 268 00 99 Fax : (0212) 227 01 97 - (0212) 270 22 52

Kişisel Gelişim Programları
Şirketlere Özel
Koçluk Hizmeti
Telkinle Zayıflamak
Telkinle Sigara Bırakmak
Evlilik Okulu
Çocuk ve Gençlik Sorunları
Ölçme ve Değerlendirme
Eğitim

TANALTAI

PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK MERKEZİ

Tel: (0216) 414 25 10
E-mail : tanaltay@psikolog.org
www.psikolog.org • www.tanaltay.com